

REZUMAT

TIMPUL PETRECUT LA TELEVIZOR ȘI NIVELUL DE
AGRESIVITATE APROBATĂ ÎN SCOLILE PRIMARE
ȘI GIMNAZIALE DIN REGHIN, ROMÂNIA

de

Irinel Ganea

Coordonator principal: Victor Andrés Korniejczuk

REZUMAT AL TEZEI DE MASTER

Universidad de Montemorelos

Facultad de Educación

Titlul: TIMPUL PETRECUT LA TELEVIZOR ȘI NIVELUL DE AGRESIVITATE
APROBATĂ ÎN SCOLILE PRIMARE ȘI GIMNAZIALE DIN REGHIN, ROMÂNIA

Cercetător: Irinel Ganea

Numele și titlul evaluatorului principal: Victor Andrés Korniejczuk, Ph.D.

Data finalizării: noiembrie 2017

Problema

Agresivitatea este un subiect de actualitate care atrage tot mai mult atenția părinților, a profesorilor și a presei, datorită nivelului ridicat al comportamentelor agresive și al actelor violente din mediul școlar.

Legătura dintre expunerea la acte de violență prin intermediul mass-mediei și atitudinea față de violența interpersonală este una bine stabilită. Cu toate acestea, ne întrebăm în ce mod poate expunerea la televizor afecta aprobarea actelor agresive? Oare timpul de expunere la televizor are un efect negativ sau unul total neutru asupra copiilor? Acesta este motivul pentru care autorul acestei cercetări adresează următoarea întrebare: există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut în fața televizorului și nivelul de agresivitate

aprobată în rândul elevilor din ciclul primar și gimnazial?

Metoda

Cercetarea de față este descriptivă, corelativă, cantitativă, și folosește metoda secțiunii transversale. Un instrument validat a fost utilizat pentru a măsura nivelul de agresivitate aprobată în rândul copiilor, respectiv Chestionarul Credințelor Normative cu privire la Nivelul de Agresivitate Aprobata. După ce instrumentul a fost tradus în limba română, acesta a fost aplicat pe un eșantion de 272 de elevi din școlile reghinene.

Rezultate

Rezultatele au fost analizate după evaluările indicate de instrumentul respectiv. S-a constatat că nu există o legătură semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de agresivitate aprobată în rândul elevilor de ciclu primar și gimnazial.

Concluzii

Nivelul Agresivității este influențat de tipul de persoană în cauză, de categoria socială și grupul social din care aceasta face parte. Numărul de ore petrecute în fața televizorului este direct proporțional cu tipul de programe TV preferat și vizionat de elev mai des, de orele de vizionare TV alocate și arobate de părinți în zilele lucrătoare și în weekenduri.

Universidad de Montemorelos

Facultad de Educación

TIMPUL PETRECUT LA TELEVIZOR ȘI NIVELUL DE
AGRESIVITATE APROBATĂ ÎN SCOLILE PRIMARE
ȘI GIMNAZIALE DIN REGHIN, ROMÂNIA

Teză
prezentată ca o cerință parțială
pentru obținerea titlului de
Master în Educație

de

Irinel Ganea

Noiembrie 2017

TIMPUL PETRECUT LA TELEVIZOR ȘI NIVELUL DE AGRESIVITATE
APROBATĂ ÎN SCOLILE PRIMARE ȘI GIMNAZIALE
DIN REGHIN, ROMÂNIA

Tesis
presentada en cumplimiento parcial
de los requisitos para el título de
Maestría en Educación

por

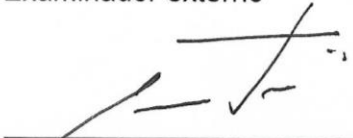
Irinel Ganea

APROBADA POR LA COMISIÓN:

Asesor principal: Dr. Víctor Korniejczuk

Mtro. Ciprián Mohorea,
Examinador externo

Miembro: Dr. Daniel Duta

Dr. Ramón Andrés Díaz Valladares,
Director de Estudios Graduados

Miembro: Dr. Ramón Meza Escobar

12 de diciembre de 2017
Fecha de aprobación

CUPRINS

LISTA FIGURILOR	v
LISTA TABELELOR.....	v
Capitolul	
I. NATURA ȘI DIMENSIUNEA PROBLEMEI.....	1
Dimensiunea problemei.....	1
Antecedente	2
Declararea problemei.....	3
Ipoteza	4
Ipoteza de nul.....	4
Intrebările cercetării.....	4
Obiective.....	4
Justificare.....	5
Punctul de vedere creștin.....	5
Limitări.....	6
Delimitări.....	6
Presupoziții.....	6
Definirea termenilor.....	6
II. REVIZIA LITERATURII.....	9
III. METODOLOGIA CERCETĂRII.....	16
Tipul de cercetare.....	16
Populația și eșantionul.....	16
Instrumente.....	18
Colectarea datelor și analiza lor.....	20
Operaționalizarea ipotezei și a variabilelor.....	21
IV. PREZENTAREA REZULTATELOR.....	22
Descrierea statistică a populației.....	22
Comportamentul variabilelor studiului.....	23
Variabila timp TV.....	25
Variabila timpul general pe zi.....	27
Variabila nivel de agresivitate aprobată.....	30
Verificarea ipotezei.....	34

Alte analize și rezultate.....	36
Nivelul de agresivitate aprobată în raport cu nivelul de studii.....	36
Nivelul de agresivitate aprobată în raport cu vârsta.....	37
Nivelul de agresivitate aprobată în raport cu sexul.....	38
V. REZUMAT, DISCUȚII, CONCLUZII, IMPLICAȚII ȘI RECOMANDĂRI....	66
Rezumat.....	39
Discuții.....	42
Concluzii.....	44
Implicații.....	45
Recomandări.....	46
Recomandări pentru viitoarele cercetări.....	46
Recomandări pentru învățători, profesori și părinți.....	46
Anexa	
A. CHESTIONAR DEMOGRAFIC.....	47
B. CREDINȚE NORMATIVE CU PRIVIRE LA NIVELUL AGRESIVITĂȚII..	49
C. DATE DEMOGRAFICE.....	52
D. ANALIZA DATELOR.....	63
E. ALTE ANALIZE ȘI REZULTATE.....	66
REFERINȚE.....	72

LISTA FIGURILOR

1. Distribuția timpului general pe zi	29
2. Distribuția frecvențelor agresivității aprobate totale a eșantionului pe nivele de intensitate	33
3. Reprezentare grafică dintre timpul general zilnic și agresivitatea total aprobată	35

LISTA TABELELOR

1. Operaționalizarea ipotezei și a variabilelor.....	21
2. Distribuția frecvențelor pe sexe a itemului di3: îți place să te uiti la televizor?	24
3. Distribuția frecvențelor pe sexe a itemului di4: Câte televizoare aveți în casă?.....	25
4. Distribuția frecvențelor pe sexe	25
5. Timp petrecut în fața televizorului într-o zi lucrătoare	26
6. Timp petrecut la televizor într-o zi de weekend	27

CAPITOLUL I

NATURA ȘI DIMENSIUNEA PROBLEMEI

Dimensiunea problemei

La vârste diferite, copiii privesc și înțeleg televiziunea în mod diferit, în funcție de durata atenției lor, de modul în care aceștia prelucrează informațiile, de cantitatea de efort mental pe care ei îl investesc și de propriile lor experiențe de viață. Vârsta elevilor de școală primară (între șase și unsprezece ani) este considerată o perioadă critică atunci când vine vorba despre înțelegerea efectelor televiziunii asupra agresivității copiilor. La acest stadiu, copiii dezvoltă o durată de atenție importantă și o capacitate cognitivă de a urmări emisiuni în mod continuu, de a face deducții cu privire la conținutul prezentat, și de a recunoaște motivațiile și consecințele acțiunilor personajelor din respectivele emisiuni TV.

Cu toate acestea, ei vor investi din ce în ce mai puțin efort intelectual global în vizualizarea emisiunilor, și tocmai efortul mental va fi cel care va determina dacă elevii prelucrează informațiile văzute în profunzime sau pur și simplu reacționează la ele fără să se concentreze, în mod superficial și inconștient. În primii ani de viață, un copil este foarte deschis la mediul înconjurător. Precum orice organ de simț, cei mici sunt total vulnerabili la cea mai mică stimulare. La această varstă, dezvoltarea și maturizarea simțurilor este foarte rapidă.

Spre deosebire de adulți, copiii nu pot filtra stimularea externă. Orice impresie senzorială trăită va fi integrată în organismele lor senzitive. Efectele privitului la televizor

asupra copiilor mici pot lăsa urme adânci și ireversibile, mai ales că televiziunea distorsionează acele lucruri care contribuie la dezvoltarea sănătoasă a copiilor.

Examinând rolul televiziunii din punct de vedere al dezvoltării copiilor, putem spune că vizionarea TV se opune scopului dezvoltării acestora, prin crearea unei alte imagini decât cea cu care Dumnezeu l-a creat pe om, prin deteriorarea unora dintre principalele sale capacități intelectuale. Dezvoltarea adevărată se referă la toată ființa, și are loc pe întreaga perioadă de existență a unui om. Ea este cu adevărat armonioasă atunci când îmbină fizicul, mentalul și spiritualul. Ea pregătește copilul pentru bucuria slujirii în această lume și pentru bucuria și mai mare de a sluji în lumea ce va să vină.

Antecedente

În multe privințe, televiziunea s-a dovedit a fi una dintre cele mai rele invenții ale lumii moderne. Mult prea des, ea este considerată dăunătoare datorită modului în care este folosită în casele oamenilor, dar și datorită emisiunilor difuzate. Mulți oameni de știință susțin că epoca mass-mediei și a noilor tehnologii instigă la transformări radicale în cultura contemporană (Kress și Van Leeuwen, 1996). Examinarea empirică a legăturii dintre emisiunile violente de televiziune, divertismentul prin film și comportamentul agresiv și antisocial au făcut mult timp obiectul psihologiei și științei comunicării (aproximativ jumătate din 200 de studii sunt scrise de psihologi și aproximativ un sfert de cei din domeniul comunicării; Paik și Comstock, 1994). Privitul la televizor s-a dovedit a fi o experiență ce schimbă și influențează calitatea noastră de a gândi, modul nostru de viață și relațiile cu ceilalți.

Timpul petrecut în fața televizorului îi determină pe elevi să petreacă mai puțin timp pentru activitățile școlare clasice, respectiv teme, lectură, cercetare... și determină

implementarea unor obiceiuri de pasivitate intelectuală ce împiedică realizările academice ulterioare (Brutsaert, 2004).

Importanța cantității de timp petrecut și durata au fost subliniate și de alți autori, până și Academia Americană de Pediatrie (AAP) și-a exprimat nemulțumirea cu privire la cantitatea de timp petrecut de copii și adolescenți în fața televizorului (Gentile et al., 2004) și au studiat efectiv această problematică timp de 20 de ani.

Cea mai mare parte a literaturii scrise despre efectele televiziunii este axată pe aspectele sociologice și psihologice, respectiv percepția, atitudinile și credințele, sau procesele mentale ale individului.

Violența și agresivitatea prezentate în cadrul televiziunii și al filmelor, dar și influența acestora asupra comportamentului antisocial duc la o interpretare a problemei pe baza unei game largi de date. Andison (1977) a clasificat pur și simplu rezultatele a 67 de experimente și cercetări care demonstrează evoluția și dimensiunea legaturii dintre vizionarea emisiunilor despre și cu violență și comportamentul agresiv sau antisocial.

Wood, Wong și Chachere (1991) au examinat 23 de cazuri în interiorul și în afara laboratorului, unde variabila dependentă a fost "agresiunea interpersonală liberă" în rândul copiilor și adolescenților.

Declararea problemei

Mulți cercetătorii au efectuat studii de investigare a conexiunii dintre obiceiurile de vizionare TV, inteligență și comportament, pe eșantioane de copii de la clasa întâi până la a opta. Acest studiu își propune să analizeze posibila legătură dintre timpul petrecut la televizor, nivelul de percepție și acceptare a agresivității în cazul elevilor din ciclul primar și gimnazial.

Cercetarea de față pornește de la următoarea întrebare: există oare o legătură semnificativă

între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de acceptare a agresivității la elevii din ciclul primar și gimnazial din Reghin? Acest studiu este util, deoarece rezultatele obținute în urma cercetării pot avea o aplicabilitate practică pentru părinți și profesori în egală măsură.

Ipoteza

Ipoteza acestui studiu poate avea următoarea formă: Există o legătură semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de acceptare a agresivității la elevii din ciclul primar și gimnazial din Reghin.

Ipoteza de nul

Ipoteza nulă a acestui studiu poate fi următoarea: Nu există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de acceptare a agresivității la elevii din ciclul primar și gimnazial din Reghin.

Intrebările cercetării

Această cercetare este o încercare de a oferi un răspuns la următoarele întrebări: Cum influențează televizorul nivelul de aprobare a agresivității la copii? Este comportamentul copilului afectat numai pe timpul expunerii la televizor, sau acesta se prelungește și după vizionare? Pot avea părinții și profesorii o influență asupra comportamentului copiilor în legătură cu vizionarea TV?

Obiective

Scopul principal al acestei cercetări este acela de a sublinia că există o legătură între timpul petrecut la televizor de către copii și nivelul agresivității acestora, și conștientizarea părinților și a profesorilor cu privire la impactul televizorului asupra copiilor.

Justificare

Multe studii, cercetări și experimente au analizat problematica televiziunii de la începuturile sale și până în prezent, din diferite puncte de vedere, iar dacă privim accelerarea continuă și progresul mass-mediei și efectele sale asupra societății, putem spune că există chiar puține cercetări și studii pe subiectul acesta. Societatea modernă a devenit prea dependentă de televiziune, într-adevar, dar, mai important de atât, copiii cresc cu ea și sunt expuși în mod constant la orice stimul prezentat de aceasta. Pericolul televiziunii provine din motivul că aceasta este una dintre cele mai populare instrumente din istoria omenirii și datorită faptului că ea acoperă o arie extrem de vastă, reușește să influențeze un număr enorm de indivizi într-o perioadă relativ scurtă de timp, deoarece mesajele sale merg direct la subconștientul acestora. Iată motivul pentru care acest studiu este util pentru a conștientiza pericolele televiziunii și pentru a preveni efectele nedorite ale acesteia.

Punctul de vedere creștin

Familia este nucleul societății, instituția familiei este prima formă de comunitate și stă la temelia societății. Televiziunea este ca un membru al oricărei familii care deține un televizor. Efectele imediate sunt atât sociale cât și psihologice, și ele afectează educația. Efectele de lungă durată afectează partea morală și spirituală a copilului. Cel mai de preț bun al unui tânăr este mintea sa, Biblia o numește de multe ori "inima sa". Acest element al ființei umane face alegeri și dă direcția vieții tuturor. Solomon a avertizat lumea spunând "Păzește-ți inima mai presus de orice, căci din ea ies izvoarele vieții" (Proverbe 04:23).

Plantele și copiii cresc primind din mediul lor ceea ce e esențial: aer, viață, soare și hrană. Ceea ce aceste daruri ale naturii sunt pentru animale și plante, la fel este și Hristos

pentru cei care au încredere în El (White, 2010). Minte este alimentată de mediul în care o persoană își dezvoltă viața, lucrurile la care ne expunem ne hrănesc mintea noastră și ne fac să creștem și să devenim produsul lor. Prin urmare un studiu despre legătura dintre agresiune și expunerea la televizor este util și edificator pentru părinți și profesori în vederea educării copiilor și a pregătirii lor pentru viață.

Limitări

Acest studiu are unele limitări, acelea de a generaliza rezultatele cercetării. Acest lucru se datorează faptului că există multe variabile de mediu cu adevărat relevante (de ex., mediul social). Dar studiul permite totuși analiza modului în care reacționează la TV cei ce provin din medii diferite.

Delimitări

Rezultatele efectului televiziunii asupra nivelului de agresivitate la copii pot fi diferite datorită diferențelor de vârstă ale subiecților și a duratei timpului de vizionare petrecut. Prin urmare acest studiu de cercetare va măsura două grupuri de vârstă : clasa a 4-a și a 8-a de la școlile din Reghin, județul Mureș, România.

Presupoziții

Presupunerea acestei cercetări sunt următoarele: (a) instrumentul va măsura ce intenționează el să măsoare; (b) persoanele intervievate vor fi oneste atunci când vor răspunde la întrebările din chestionar.

Definirea termenilor

În continuare voi căuta să definesc termenii de bază utilizați în acest studiu.

Expunere TV: este o activitate pasivă de vizionare TV fără conștientizarea conținutului programului sau a timpului petrecut în fața televizorului. Timpul de expunere este măsurat în ore.

Agresivitatea este o formă de comportament caracterizat prin atac fizic sau verbal. Aceasta poate apărea drept potrivită, de auto-apărare, chiar și constructivă, precum în cazul auto-asertivității; însă ea poate fi nepotrivită și distructivă de asemenea. Agresivitatea poate fi îndreptată spre exterior, împotriva altora, sau spre interior, împotriva sinelui, ceea ce duce la acte de auto-distrugere sau cazuri de sinucidere. Agresivitatea poate fi stimulată de excitarea emoțională, de multe ori luând o anumită formă de frustrare, sau poate fi instrumentală, atunci când ea este utilizată sub formă de recompensă.

Prin expresia *aprobare a agresivității* ne referim la acceptabilitatea sau inacceptabilitatea proprie a unui individ față de un comportament agresiv. Aceste accepțiuni pot fi aplicate al situații specifice sau de ordin general. Un exemplu de aprobare a agresivității într-o situație specifică ar fi "Este bine să-i lovesti pe alții în cazul în care te-au lovit ei mai întâi." Un exemplu de situație de ordin general ar fi "Este în regulă să lovești în general." Totuși, în cazul copiilor mai ales, e evident că angajarea în situații agresive promovează dezvoltarea acceptabilității agresivității în structurile mentale ale tinerilor ducând la o oarecare reciprocitate de percepție.

În orice caz, copiii mici în general ar trebui să aibă convingeri mai puțin stabile decât cei mai mari. Când vine vorba despre agresivitate, în funcție de vârstă și sex (Guerra, Huesmann, Tolan, Van Acker și Eron, 1995), ne-am aștepta ca cei mari și în special băieții să fie în general mai toleranți cu agresivitatea; aprobarea și toleranța agresivității în anumite tipuri de violență poate varia în funcție de sexul copiilor (Björkqvist, Lagerspetz și Kauklainen,

1992; Crick și Grotpeter, 1995). Cu toate acestea, pentru diferite tipuri de agresiune (de exemplu, directă vs. indirectă), relațiile și comportamentele corespunzătoare ar trebui să fie menținute pentru ambele sexe.

CAPITOLUL II

REVIZIA LITERATURII

S-au efectuat numeroase studii de cercetare pe tema legăturii dintre vizionarea de filme și programe TV violente și comportamentul agresiv al telespectatorilor acelor materiale video, în special comportamentul copiilor. A curs multă cerneală în acest sens în literatura de specialitate din ultimii 40 de ani (Krosnick, Anan și Hartl, 2003). Examinarea empirică a legăturii dintre emisiunile de televiziune și filmele violente și comportamentul agresiv și antisocial a facut indelung obiectul psihologiei și al științei comunicării (Paik și Comstock, 1994).

Cea mai utilă poartă spre dovezile privind conexiunea dintre violența mass-media și comportamentul agresiv și antisocial este aceea obținută în urma agregărilor cantitative ale rezultatelor studiilor individuale (Comstock și Scharrer, 2003).

Dacă vorbim despre jocuri video, de exemplu, oamenii sunt susceptibili de a se implica în acele jocuri video unde se urmăresc unele stimulente auto-reactive, care nu numai că promovează pierderea auto-controlului asupra consumului lor TV, dar, de asemenea, declanșează un model repetitiv de joc video (Lee și LaRose, 2007). Bushman și Anderson (2001) au urmarit legătura dintre expunerea la emisiuni de televiziune sau filme violente și comportamentele telespectatorilor în modele experimentale și non-experimentale la intervale de cinci ani, pe o perioadă de 25 de ani.

Multe programe de televiziune implică o cantitate substanțială de violență într-o formă sau alta, lucru care îi determină pe oameni să creadă că televiziunea este cauza violenței în rândul tinerilor de astăzi. Mulți s-au întrebat dacă televiziunea tulbură mintea adolescenților, care nu pot astfel distinge neapărat adevărul de ficțiune și realitate. Violența TV îi afectează cu certitudine mai mult pe copiii mai mici, deoarece percepția lor a ceea ce este real sau ireal nu este la fel de dezvoltată precum a unui adult mai în vârstă - ceea ce înseamnă că adulții care sunt agresivi manifestă un comportament învățat încă din copilărie.

Vizionând exemple de oameni violenți, copiii învață să accepte un comportament agresiv suferind o desensibilizare a efectelor violenței și imitând modelul comportamental agresiv al actorului. Bandura (1999) a efectuat studii care au indicat că agresivitatea este un comportament învățat. Cu ajutorul copiilor folosiți ca și subiecți în studiile sale, Bandura a demonstrat că prin vizionarea unui act agresiv al unei persoane care obține recompense de pe urma violenței sau prin experiența personală în care un comportament agresiv e urmat de recompense, agresivitatea poate fi învățată.

Violența are efecte negative pe termen lung dar și imediate asupra copiilor. Studii recente au identificat și subliniat faptul că expunerea la violență fizică nu numai că poate avea ca rezultat un potențial prejudiciu real sau imediat pentru sănătatea fizică a copiilor, dar poate avea un efect de durată asupra sănătății fizice și mentale a acestora, asupra identității de sine și a capacității de a crea viitoare relații de încredere cu parteneri diverși sau alți copii (Boulton și Underwood, 1992).

Pediatrii cred că televiziunea afectează negativ dezvoltarea creierului la sugari și copii de vârstă preșcolară, excesul de greutate/obezitatea și agresiunea prescolara (Gentile et al., 2004). Krosnick et al. (2003) consideră că acestia au dreptate, dar, cu toate acestea, există unii

factori psihologici juvenili cu precădere legați de cantitatea de timp petrecut în fața televizorului. Primul factor este nevoia de satisfacție, care apare la adolescenți și este legată de integrarea socială colectivă, nivelul de inteligență, lectura și ostilitatea față de metodele parentale de pedepsire.

Judecarea actului de violență într-un program depinde de interpretarea graficelor, indiferent de sexul subiectului sau timpul de vizionare. Aceste constatări duc la concluzia că telespectatorii folosesc mijloace foarte diferite de a judeca gradul de violență din cadrul unui program de televiziune de cele ale cercetătorilor din domeniul științelor sociale. Dacă publicul nu este preocupat de aceleași probleme ca și oamenii de știință, el nu cunoaște nici tipurile de emisiuni TV care l-ar putea pune în pericol (Riddle, Eyal, Mahood și Potter, 2006).

Potrivit Institutului de Cercetare Socială, un comportament agresiv este un comportament învățat care este predat copiilor noștri de violența din mass-media la care aceștia sunt expuși zilnic și, uneori, un singur program violent poate crește agresivitatea cuiva (Bandura, 1999). Iar situația s-ar putea înrăutăți dacă aducem factorul timp în discuție. De exemplu, un articol din *Cronica de Invățământ Superior* a adus în discuție faptul îngrijorător că elevii petrec mult mai mult timp pe divertismentul digital decât pentru studiul la clasă (Young, 2002). Cantitatea de timp și durată au fost subliniate și de alți autori (Hofferth și Jankuniene, 2000; Posner și Vandell, 1999). Pe aceeași preocupare legată de timp, dar cu accent nu pe cantitatea de timp ci pe perioada din timpul zilei petrecută la televizor, Eggermont (2006) consideră că schimbările în obiceiurile de vizionare sunt diferite în funcție de momentul zilei : orele de *prime-time*, ziua sau noaptea.

Observam în prezent că videoclipurile sunt mai mult decât un produs sau o reprezentare solidificată, ci, mai degrabă, un principiu de organizare care promovează un mod

unic cultural de implicare în lume și înțelegerea acesteia (Hayes și Petrie, 2006).

Anchetele și rapoartele guvernamentale ale Statelor Unite ale Americii au analizat asocierea dintre expunerea tinerilor consumatori de media la violență și comportamentul agresiv. Cercetătorii au remarcat faptul că violența din divertisment poate duce la o creștere a atitudinilor, valorilor și comportamentelor agresive, în special la copii (Anderson et al., 2003). Pentru mulți copii, actele agresive de autoapărare sau cele menite să îi protejeze pe alții sunt considerate ca fiind acceptabile din punct de vedere moral (Ramirez et al., 2001). În ceea ce privește sistemul cognitiv, s-a demonstrat că expunerea la jocuri video și filme violente duce la o creștere a gândurilor ostile și a unor atitudini mai favorabile față de agresivitate (Anderson et al, 2010; Bushman și Huesmann, 2001; Murray, 2008).

Modelul de agresivitate generală (General Aggression Model - GAM, Bushman și Anderson, 2001) este un model teoretic care explică mecanismele prin care expunerea la violența din mass-media crește comportamentul agresiv. Efectele de durată ale expunerii la mass-media agresivă includ dezvoltarea dorinței unor scrieri agresive, a unor credințe și atitudini agresive care, la rândul lor, cresc probabilitatea unui comportament agresiv combinat cu anumite variabile situaționale. Acest model obține un sprijin empiric substanțial odată cu expunerea la violența TV (Anderson și Bushman, 2002).

Un studiu longitudinal efectuat pe un eșantion de copii de la clasa a treia la a cincea a demonstrat că expunerea la violența TV a fost asociată cu relaționarea ostilă cinci luni mai târziu (Gentile, Coyne și Walsh, 2011).

Cercetătorii au început să aplice modelul GAM la studiul efectelor mass-media (comportamente care pricinuesc daune în cadrul gestiunii unor relații sociale). De exemplu, Coyne, Linder, Nelson și Gentile (2012) au constatat că femeile expuse la un clip video scurt

de agresiune relațională dau dovadă de dialoguri relaționale agresive, datorită procesării și interpretării cuvintelor agresive în relațiile emoționale cu alții (model Stroop). Aceste rezultate sugerează că aceleași mecanisme cognitive au efecte asupra comportamentului violent pe termen scurt dar funcționează și când spectatorii sunt expuși la emisiuni relaționale agresive. Potrivit lui Cantor (1998), copii agresivi au fost mai atrași de desene animate de acțiune și de programe de acțiune decât copiii non-agresivi. Însă știm că nu toate tipurile de agresiune sunt învățate; la copii de doi până la patru ani, apar în mod spontan comportamente proactiv-instrumentale care ar putea fi numite agresive (de exemplu, împingând un alt copil, fără nici o provocare, pentru a obține un obiect dorit; cf. Tremblay, 2000), precum pot apărea și atitudinile ostile temperamental-isterice. Cu toate acestea, observarea comportamentelor agresive specifice acestei vârste conduce la dobândirea unor dialoguri agresive mai coordonate pentru rezolvarea unor probleme sociale și contracarează forțele exterioare destinate să condiționeze eliminarea comportamentului agresiv al copilului. Pe măsură ce copilul crește, dialogurile sociale dobândite prin observarea familiei, a colegilor, a comunității și mass-mediei devin mai complexe, abstracte și automate (Huesmann, 1998).

Pe măsură ce copiii se maturizează, convingerile normative cu privire la comportamentele sociale potrivite se cristalizează și încep să acționeze ca filtre pentru limitarea comportamentelor sociale neadecvate (Huesmann și Guerra, 1997).

În general, experimentele au demonstrat în mod constant că expunerea copiilor la un comportament violent în film sau televiziune crește probabilitatea ca aceștia să se comporte agresiv imediat după aceea (Bushman și Huesmann, 2001; Geen și Thomas, 1986; Paik și Comstock, 1994). Paradigma tipică este aceea de a urmări cum reacționează tinerii selectați în mod aleatoriu și cărora le sunt prezentate fie filme violente, fie unele non-violente. Imediat

după aceea se observă cum se joacă între ei sau cu obiecte. S-a constatat că acei copiii care au vizionat filmul violent se comportau mai agresiv imediat după aceea. Ei se comportau mai agresiv față de persoane (Björkqvist, 1985; Josephson, 1987) dar și față de obiecte neînsuflețite (Bandura, 1977).

Efectele au loc pentru toți copiii, de la grădiniță până la adolescență, băieți și fete, albi sau de culoare, cei cunoscuți drept agresivi în general sau neagresivi. Mărimea medie a efectului imediat produs este aproximativ echivalentă cu 0,4 (Paik și Comstock, 1994). În aceste studii de laborator bine controlate s-a tras concluzia fără urmă de îndoială că violența observată este cea care provoacă schimbările în comportamentul copiilor.

Așa cum s-a descris mai sus, mecanismele psihologice care operează sunt: cel de amorsare, cel de transfer de excitație, și imitația simplă. Întrebarea se pune mai departe dacă aceste efecte cauzale observate se pot generaliza și aplica în lumea reală. Au ele o semnificație reală în lume? Se extind ele în timp? Violența din mass-media poate cauza agresiune reală în lumea reală, nu doar pe termen scurt, ci și pe termen lung în egală măsură?

Studiile corelaționale empirice asupra copiilor și a comportamentului lor în fața violenței din mass-media vizionate în mediile lor naturale, au demonstrat că răspunsul la ambele întrebări este "da". Marea majoritate a sondajelor competente efectuate au arătat că acei copii care urmăresc violența în mass-media zi de zi se comportă mai agresiv zi de zi (Paik și Comstock, 1994).

Trebuie reținut în primul rând că există un consens clar de opinie printre oamenii de știință care consideră că expunerea la violența din mass-media provoacă agresiune. Cele mai multe instituții de sănătate au emis declarații clare despre expunerea la violența mass-media ca fiind una din cauzele violenței în rândul tinerilor. Doi generali chirurgi din Statele Unite (în

1972 și 2001) au avertizat publicul că violența din mass-media este un factor de risc pentru fenomenul agresiv. De exemplu, în martie 1972, Jesse Steinfeld care era atunci general chirurg a spus Congresului "este clar pentru mine că relația de cauzalitate dintre expunerea la violență televizată și comportamentul antisocial este suficientă pentru a justifica măsuri de remediere adecvate și imediate "Există momente când datele sunt suficiente pentru a justifica o acțiune. Unul din acele momente a sosit" (Steinfeld, 1972, p. 27).

Presupunând că întrebarea este dacă violența TV este "singura" cauză de agresivitate, și dezbătând că violența TV nu poate fi decisivă întrucât că oamenii care văd aceleași emisiuni TV diferă în agresivitate, putem spune că nici un cercetător reputat pe tema de violență mass-media nu a sugerat vreodată că violența mass-media este singura cauză sau chiar cea mai importantă cauză de agresiune. Comportamentul agresiv grav se produce numai atunci când există o convergență a unor factori multipli de predispoziție și de precipitare (Huesmann, 1998).

În contextul utilizării televiziunii, procesul de consistență cognitivă poate duce la o negare a efectelor pentru cei care cred cu tărie în libera exprimare în mass-media. Multe persoane cu convingeri liberale puternice cu privire la libera exprimare în mass-media cred cu tărie că societatea are datoria de a proteja copiii. Dacă ei acceptă faptul că violența din mass-media dăunează copiilor, ei si-ar putea reconsidera convingerile cu privire la echilibrarea libertății de exprimare pentru a avea în vedere protecția copiilor.

CAPITULUL III

METODOLOGIA CERCETĂRII

În acest capitol vom încerca să stabilim ce tip de cercetare este cel mai potrivit pentru investigarea nivelului de aprobare a agresivității copiilor după vizionarea TV; vom specifica populația și eșantionul ales în vederea cercetării și vom descrie instrumentul, vom arăta cum operează variabilele și ipoteza; vom descrie, de asemenea, procesul de colectare a datelor.

Tipul de cercetare

Acest studiu este descriptiv, corelativ, cantitativ, folosind o secțiune transversală. El este descriptiv-corelativ deoarece aspectul acestui studiu este dat de încercarea de a găsi o legătură între cele două variabile: timpul de vizionare TV și nivelul de aprobare a agresivității la copii, precum și presupunem că există o relație între respectivele variabile. Se consideră că este o cercetare cantitativă, deoarece utilizează colectarea și analiza datelor, cu scopul de a răspunde la întrebările anchetei, bazându-se pe măsurare și numerotare în vederea stabilirii modelelor comportamentale pe o anumită populație. Este o secțiune transversală, deoarece presupune o singură colectare de date, instrumentul aplicându-se eșantionului doar o singură dată, iar studiul nu se întinde pe o perioadă lungă de timp, ci are loc la un anumit moment dat, eliminând comparații de date anterioare sau posterioare.

Participanții

Elevii între 6-15 ani din școlile primare și gimnaziale din Reghin (România) reprezintă

populația acestei cercetări. Acesta va include atât băieți cât și fete (49% băieți și 51% fete).

În România, nivelul mediu al învățământului standard deține opt clase obligatorii (opt ani de școală), structurate în : ciclul primar și ciclul gimnazial: (a) școala primară, cu clasele 0, I, II, III și IV; (b) școala gimnazială, cu clasele V, VI, VII, VIII și (c) liceul, cu clasele IX, X, XI și XII.

Există cinci unități școlare în Reghin, iar fiecare dintre ele oferă cicluri primare și gimnaziale. O cerere este adresată Comitetului Consiliului școlar, explicând scopul, natura și necesitatea cercetării pentru a avea o viziune actualizată a faptelor realiste și solicitând permisiunea de a intra în școală și de a aplica instrumentele pe elevii acesteia. Eșantionul este format cu ajutorul bazelor de date existente în școli, cuprinzând elevii din clasele a patra și a opta.

Anul terminal al ciclurilor a fost ales ca fiind reprezentativ: clasa a patra, pentru școlile primare și a opta pentru școlile gimnaziale. Am considerat astfel întrucât elevii din România beneficiază de un proces educațional planificat și durabil pentru fiecare ciclu; în timpul fiecărui ciclu școlar (primar și gimnazial) elevii acumulează cunoștințe informaționale solide și competențe urmate de o treaptă calitativă. Aceasta treaptă îi promovează pentru accesul la ciclul școlar superior. Elevii claselor a patra din toate școlile din Reghin sunt în număr de 156, iar cei din clasele a opta sunt în număr de 122 de copii.

Elevii au fost rugați să completeze un chestionar demografic cu privire la numărul de ore petrecute la televizor, și un chestionar cu scara Likert de 20 de unități ce măsoară convingerile lor cu privire la caracterul adecvat al agresivității.

După efectuarea chestionarului am prelucrat datele invalide (cele fără valoare au fost

eliminate, întrucât puteau conduce la erori în analiza și interpretarea datelor). Astfel, am identificat un număr invalid de 6 chestionare demografice, toate în cadrul ciclului primar.

În această situație, pentru acele cazuri cu chestionare demografice invalide am preferat să eliminăm din analiză chestionarele despre agresivitate.

Prin urmare, 272 elevi reprezintă efectiv eșantionul: 150 de elevi din clasa a patra, repartizați în șapte grupuri (în conformitate cu alocarea pe clase școlare); 122 de elevi din clasa a opta, repartizați în cinci grupuri (în conformitate cu alocarea pe clase școlare).

Instrumente

Conform mențiunii anterioare despre alegerea eșantionului, elevii selectați au fost rugați să completeze un chestionar demografic cu privire la numărul de ore petrecute la televizor, și un chestionar de scara Likert cu 20 de unități sau întrebări ce măsoară convingerile lor cu privire la caracterul adecvat al agresivității.

Chestionarul demografic a fost utilizat pentru a măsura timpul de expunere TV și credințele normative cu privire la gradul de agresivitate care măsoară de fapt nivelul de agresivitate aprobată. Frecvența și durata vizionării TV vor fi exprimate în numărul de ore zilnice.

Guerra și Huesmann au pus bazele noțiunii de credințe normative cu privire la gradul de agresivitate, în vederea măsurării și evaluării convingerilor copilului când vine vorba de acceptarea comportamentelor agresive specifice în contexte specifice (Huesmann, Guerra, Zelli și Miller, 1992). Cele 20 de întrebări variază în funcție de nivelul severității provocării, al severității răspunsului, al genului masculin/feminin al provocatorului, dar și genul respondentului. Chestionarul are un coeficient alpha de .90

Unitățile sunt marcate pe o scară de la 1 la 4 puncte: *Este perfect OK* (4), *Este relativ OK* (3), *Este relativ greșit* (2), *Este realmente greșit* (1). Zece unități de măsură ale căror formulare include "este greșit" sunt inversat marcate, folosind tot aceeași scară, astfel încât *realmente greșit* (1) și *perfect OK* (4). Șapte subscări derivate (unele cu suprapunere de unități) sunt create prin calcularea mediei elementelor incluse în subscară.

Pentru fiecare subscară, media variază de la 1 la 4, media mai mare indicând o mai mare susținere a acceptabilității agresiunii. În plus față de aceste subscări, anumite transformări logaritmice se calculează pentru fiecare subscară, pentru a evita asimetria. Toate subscările respective au demonstrat un nivel ridicat de consistență internă (.90).

Credințele normative cu privire la scara agresivității indică existența a două sub-scări, ce pot fi utilizate în mod separat: nivelul general de aprobare a agresivității și aprobarea represaliilor agresivității. Cele două sub-niveluri pot fi folosite cumulativ, ca aprobarea totală a agresivității.

Nivelul general de aprobare a agresivității are opt elemente (întrebările 13-20) însumând răspunsurile și divizând numărul total de articole finalizate. Un scor maxim 4 indică faptul că agresiunea este în general aprobată. Un scor minim 1 indică faptul că agresiunea este în general neaprobată.

Aprobarea agresivității are 12 elemente sau unități (întrebările 1-12). Răspunsurile se însumează și se împart la numărul total de articole finalizate. Un scor maxim 4 indică faptul că agresiunea este acceptabilă pe probleme specifice de provocare. Un scor minim 1 indică faptul că agresiunea este inacceptabilă pe probleme specifice de provocare.

Aprobarea totală a agresivității are 12 elemente (cele două sub-nivele combinate, întrebările 1-20). Răspunsurile sunt însumate și divizate la numărul total de elemente

finalizate. Un scor maxim 4 indică credința că agresivitatea este acceptabilă. Un scor minim 1 indică faptul că agresivitatea este inacceptabilă.

Colectarea datelor și analiza lor

Se localizează școlile din Reghin și se cere permisiunea directorului de a aplica instrumentul pe copii. Elevii de clasa a patra și de a opta sunt subiecții selectați pentru acest studiu, deoarece aceste clase sunt reprezentative pentru fiecare dintre cele două cicluri școlare.

Elevii vor fi adunați într-o sală de clasă și vor primi toate informațiile cu privire la testul dat. Instrumentul va fi aplicat tuturor participanților și se va acorda un anumit timp de răspuns. După completare, cercetătorul va colecta toate chestionarele. Se asigură anonimatul în cazul fiecărui răspuns oferit, dar vor fi numerotate chestionarele pentru a se verifica baza de date. Informațiile vor fi centralizate, cu scopul de a corela răspunsurile celor două teste și a trage concluziile finale.

Pentru analiza datelor, se folosește programul statistic SPSS pentru științele sociale. Pentru a măsura gradul de rudenie dintre variabile, folosim coeficientul de corelație Pearson. Valoarea sa cantitativă variază între -1 (corelație negativă perfectă) și +1 (corelație pozitivă perfectă). O corelație pozitivă există dacă una dintre variabile crește în aceeași măsură ca și cealaltă. Există o corelație negativă în cazul în care o variabilă crește, iar cealaltă scade. O valoare zero a coeficientului de corelație Pearson înseamnă o relație eșuată, indicând lipsa totală de asociere între două variabile. O variabilă independentă, adică timp general pe zi petrecut la TV, măsurat în ore, indică un rezultat al mediei aritmetice a timpului TV dintr-o zi de lucru și o zi de weekend. O variabilă dependentă de tip total *agressivity approved* se obține prin împărțirea la 20 a sumei scorurilor obținute din chestionar.

Operaționalizarea ipotezei și a variabilelor

Variabila independentă nu va fi un constituent, ci pur și simplu o variabilă demografică; variabila "școlar" (elev - în baza de date este aceeași variabilă independentă). Iar variabila dependentă va fi nivelul de aprobare a agresivității. Tabelul 1 prezintă modul în care vor fi analizate datele.

Tabelul 1

Operaționalizarea ipotezei și a variabilelor

Ipoteza	Variabilă	Tip	Scara de masurare	Categorii/ Valori	Instrumente	Testarea semnificației
Exista o legatură semnificativă între timpul petrecut la televizor și nivelul de aprobare a agresivității la copii	Timp petrecut în fața televizorului Nivelul de aprobare a agresivității	independent dependent	Metric/ intervalar Metric/ intervalar	Numar de ore petrecute în fața televizorului 20-80	Chestionar demografic Credințe normative cu privire la scara agresivității	Coeficientul de corelare al lui Pearson r

CAPITOLUL IV

PREZENTAREA REZULTATELOR

În acest capitol este descrisă populația și sunt prezentate rezultatele obținute în urma analizelor efectuate. În primul rând sunt prezentate datele demografice ale participanților cu privire la timpul general pe zi și este analizat nivelul de aprobare a agresivității. Apoi, folosind o interpretare corespunzătoare a datelor cu privire la nivelul de aprobare a agresivității, analizăm și testăm ipoteza.

Descrierea statistica a populației

Cei 272 de subiecți sunt diferiți între ei, în funcție de sex (băieți/fete), anul nașterii (1999-2002), ciclul școlar (primar și gimnazial), tipul clasei (4A la 4G și 8A la 8E). Cu toate că în România sunt utilizate oficial numere latine pentru clasa, în cercetarea de față vor fi utilizate pentru facilitarea analizei numerele arabe. Din totalul de 272 de elevi (vezi Anexa C), există 150 de elevi (55,1%) în școala primară și 122 de elevi (44,8%) în ciclul gimnazial, 145 dintre ei fiind băieți (53,3%) și 127 fete (46,7%).

Cele 12 categorii (sau grupe de clase) sunt următoarele: clasa 4A, (1); clasa 4B, (2); clasa 4C, (3); clasa 4D, (4); clasa 4E, (5); clasa 4F, (6); clasa 4G, (7); clasa 8A, (8); clasa 8B, (9); clasa 8C, (10); clasa 8D, (11); clasa 8E, (12). Tipurile de clasă (vezi Anexa C), cu majoritatea elevilor din categoria 10 (clasa 8C) având 30 de elevi, iar tipul de clasă cu mai puțini elevi este inclus în categoria 6 (clasa 4F), cu 18 elevi. Cei mai mulți băieți sunt incluși în categoria 11 (clasa 8D) are 17 băieți; cei mai puțini băieți fiind în categoria nouă (clasa 8B)

are nouă băieți. Cele mai multe fete sunt în categoria 1 (clasa 4A) și categoria 10 (clasa 8C), cu 14 fete; cele mai puține fete sunt în categoria 3 (clasa 4C), cu șapte fete. Toate observațiile se referă la elevii care compun eșantionul de studiu.

Alocarea subiecților în conformitate cu criteriile menționate anterior pot fi reprezentate sub formă statistică, tabele și grafice, datele fiind prelucrate cu ajutorul programului SPSS. Datele despre subiecți (școlari) se află în anexe. Prelucrarea și analiza datelor a fost efectuată utilizând această bază de date.

Frecvența de apariție a fiecărui elev este unică, ceea ce înseamnă că fiecare categorie (elev 1, elev 2, elev 3 etc.) s-a înregistrat în mod corect, o singură dată. În cazul în care aceeași categorie se înregistrează mai mult decât o dată, acest lucru poate duce la erori în analiza datelor.

Cei 272 de elevi diferă între ei în funcție de sex (băieți/fete), anul nașterii, ciclul școlar (primar/gimnazial), sau tipul de clasă.

Observam că în ambele cicluri școlare, numărul băieților este mai mare: în ciclul primar sunt 79 băieți versus 71 fete; în ciclul gimnazial sunt 66 băieți versus 56 fete (vezi Anexa C).

Comportamentul variabilelor studiului

În acest subcapitol sunt prezentate rezultatele pe care le înregistrează variabilele și subvariabile studiului.

Chestionarul demografic a fost utilizat pentru a colecta date cu privire la tipul de programe de televiziune vizionat cel mai des, timpul petrecut la televizor în zilele lucrătoare ale săptămânii și timpul petrecut la televizor în zilele de weekend. O zi a fost împărțită în perioade diferite de timp: dimineața (până la micul dejun), după-amiază (până la prânz), de la

prânz până la ora de culcare.

La chestionarul demografic, elementele (de la di1 la di7 am folosit "d" de la demografic) astfel încât: "di1" reprezintă sexul copilului (băiat/fată); "di2" reprezintă anul nașterii; "di3" reprezintă întrebarea - îți place să te uiti la televizor?"; "di4" reprezintă numărul de televizoare din casă; "di5" reprezintă tipul de emisiune de divertisment cel mai frecvent vizionat; "di6" reprezintă timpul petrecut la TV într-o zi de lucru; "di7" reprezintă timpul petrecut la TV într-o zi de weekend.

La întrebarea " îți place să te uiti la televizor?" (vezi Tabelul 2): (a) 261 de elevi au răspuns "da" (îmi place să mă uit la TV), adică 96,0%, dintre care 137 băieți (50,4 %) și 124 fete (45,6%); (b) 11 elevi au răspuns "nu" (nu-mi place să mă uit la televizor), adică 4,0%, din care opt băieți (2,9%) și trei fete (1,1%).

Tabelul 2

Distribuția frecvențelor pe sexe a itemului di3: îți place să te uiti la televizor ?

Răspuns	Băieți	%	Fete	%
Da	137	50.4	124	45.6
Nu	8	2.9	3	1.1
Total	145	53.3	127	46.7

La întrebarea "Câte televizoare aveți în casă?"(vezi Tabelul 3), (a) 56 de elevi au raspuns "un televizor" (20,6%), dintre care 30 băieți (11,0%) și 26 fete (9,6%); (b) 105 elevi au răspuns "două televizoare" (38,6%), dintre care 52 băieți (19,1%) și 53 fete (19,5%); (c) 111 elevi au răspuns "mai mult de două televizoare" (40,8%), dintre care 63 băieți (23,2%) și 48 fete (17,6%). Se observă că cei care au mai mult de două televizoare în casă sunt băieți.

Tabelul 3

Distribuția frecvențelor pe sexe a itemului di4: Câte televizoare aveți în casă?

Răspuns	Băieți	%	Fete	%
1	30	11.0	26	9.6
2	52	19.1	53	19.5
> 2	63	23.2	48	17.6
Total	145	53.3	127	46.7

Variabila timp TV

Referitor la tipul de emisiune de divertisment cel mai frecvent vizionat (vezi Tabelul 4), se poate observa că ambele sexe adesea vizionează filme, desene animate și documentare. Ambele categorii au un interes mediu față de emisiunile-concurs, au un interes scăzut pentru publicitate (reclame). Băieții prezintă un interes deosebit pentru filme documentare (de două ori mai mult decât fetele) și emisiuni de știri (de trei ori mai mult decât fetele). Fetele prezintă un interes deosebit pentru emisiuni clasice de divertisment (de două ori mai multe decât băieții).

Timpul petrecut în fața televizorului (vezi Anexa C), într-o zi lucrătoare din săptămână (măsurată în ore), poate fi găsit în răspunsurile obținute de la respondenți (item di6). Putem

Tabelul 4

Distribuția frecvențelor pe sexe

Tipul emisiunii	Băieți	%	Fete	%	Total	%
Desene animate	31	11.4	47	9.6	78	28.7
Filme documentare	27	9.9	24	8.8	51	18.8
Emisiuni concurs, divertisment	50	18.4	24	8.8	74	27.2
Reclame	5	1.8	11	4.0	16	5.9
Știri	19	7.0	15	5.5	34	12.5
Total	1	0.4	2	0.7	3	1.1
	12	4.4	4	1.5	16	5.9
	145	53.3	127	46.7	272	100.0

observa că: (a) cei mai mulți elevi se uită la TV timp de 3 ore într-o zi lucrătoare; (b) cel mai mic timp de vizionare TV este zero ore; (c) cel mai mare timp de vizionare TV este de zece ore; (d) într-o zi lucrătoare, elevii se uita la televizor pentru un timp mediu de 3.19 ore.

Diferența dintre băieți și fete când vine vorba despre timpul de vizionare TV într-o zi lucrătoare (vezi Tabelul 5), este următoarea: (a) cei mai mulți băieți se uită la TV timp de trei ore într-o zi de lucru; (b) pentru băieți, cel mai mic timp de vizionare TV este zero ore; (c) pentru băieți, cel mai mare timp de vizionare TV este de nouă ore; (d) într-o zi de lucru din săptămână, în medie, băieții se uită la TV timp de trei ore; (e) cele mai multe fete se uită la televizor timp de două ore într-o zi de lucru; (f) pentru fete, timpul de vizionare este de o oră; (g) pentru fete, cel mai mare timp de vizionare este de zece ore; (h) într-o zi de lucru, în medie, fetele se uită la TV timp de trei ore.

Timpul petrecut la televizor într-o zi de weekend este exprimat în urma rezultatelor obținute de la respondenți (vezi Tabelul 6) după cum urmează: (a) cei mai mulți elevi se uită la televizor timp de 3 ore pe zi în weekend; (b) cel mai mic timp de vizionare este zero ore; (c) cel

Tabelul 5

Timp petrecut în fața televizorului într-o zi lucrătoare

Timp petrecut în fața televizorului într-o zi lucrătoare (ore)	Băieți		Fete		Total	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
0	7	2.6	--	--	7	2.6
1	31	11.4	19	7.0	50	18.4
2	25	9.2	32	11.8	57	21.0
3	34	12.5	28	10.3	62	22.8
4	21	7.7	18	6.6	39	14.3
5	10	3.7	11	4.0	21	7.7
6	6	2.2	10	3.7	16	5.9
7	5	1.8	4	1.5	9	3.3
8	3	1.1	1	0.4	4	1.5
9	3	1.1	2	0.7	5	1.8
10	--	--	2	0.7	2	0.7

Tabelul 6

Timp petrecut la televizor într-o zi de weekend

Timp petrecut la televizor într-o zi de weekend (ore)	Băieți		Fete		Total	
	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%	<i>n</i>	%
0	5	1.8	--	--	5	1.8
1	13	4.8	10	3.7	23	8.5
2	20	7.4	14	5.1	34	12.5
3	26	9.6	23	8.5	49	18.0
4	22	8.1	18	6.6	40	14.7
5	14	5.1	19	7.0	33	12.1
6	15	5.5	11	4.0	26	9.6
7	7	2.6	10	3.7	17	6.3
8	8	2.9	7	2.6	15	5.5
9	8	2.9	7	2.6	15	5.5
10	4	1.5	5	1.8	9	3.3
11	3	1.1	1	0.4	4	1.5
12	--	--	2	0.7	2	0.7

mai mare timp de vizionare este de 12 ore; (d) într-o zi de weekend, în medie, elevii se uită timp de 4,60 ore.

Diferența dintre băieți și fete când vine vorba despre timpul de vizionare TV într-o zi de weekend (vezi Anexa C) este următoarea: (a) cei mai mulți băieți se uită la televizor timp de trei ore pe zi de weekend; (b) pentru băieți, cel mai mic timp de vizionare este zero ore; (c) pentru băieți, cel mai mare timp de vizionare este de nouă ore; (d) într-o zi de weekend, în medie, băieții se uită la televizor timp de trei ore; (e) cele mai multe fete se uită la televizor timp de două ore pe zi de weekend; (f) pentru fete, timpul minim de vizionare este de o oră; (g) pentru fete, cel mai mare timp de vizionare este de zece ore; (h) într-o zi de weekend, în medie, fetele se uită timp de trei ore.

Variabila timpul general pe zi

Prin aplicarea chestionarului demografic despre timpul de vizionare TV într-o zi din

săptămână (fie ea zi de muncă sau zi de weekend), s-a calculat suma numărului de ore petrecute în diferite perioade ale zilei, separat pentru o zi lucrătoare (item di6) și pentru o zi de weekend (item di7). Timpul petrecut în fața televizorului într-o zi (fără a specifica dacă e o zi lucrătoare sau de weekend), a fost numit în studiul de față timp general pe zi. Acesta a fost măsurat în ore și s-a obținut prin media aritmetică a timpului de vizionare în zile lucrătoare (măsurată în ore) și în zile de weekend (măsurată în ore) de vizionare. Media pentru timpul general pe zi este de 3,9 (vezi Anexa D); valoarea minimă este de .00 ore; valoarea maximă este de 10.00 ore; valoarea cea mai întâlnită este 3.00. Timpul general zilnic este cel care se va corela cu nivelul de agresivitate acceptat.

Diferența timpului general pe zi în funcție de sexul copiilor (vezi Anexa C) este: (a) cei mai mulți băieți se uită la TV timp de trei ore; (b) pentru băieți, cel mai scurt timp de vizionare TV este .00 ore; (c) pentru băieți, cel mai lung timp de vizionare TV este de 10 ore; (d), valoarea cea mai întâlnită este 3,7; (e) cele mai multe fete petrec în fața televizorului 3,5 ore; (f) pentru fete, timpul cel mai scurt de vizionare este o oră; (g) pentru fete, cel mai lung timp de vizionare este de zece ore; (h), valoarea cea mai întâlnită este 4,1 ore.

Diferența timpului general pe zi în funcție de ciclurile școlare (vezi Anexa C) este: pentru ciclul primar școlar, media este de 4,0 (minim .0; maxim 10; valoarea cea mai întâlnită 3.0); pentru ciclul gimnazial școlar, media este de 3,76 (minim .0; maxim 10,0; valoarea cea mai întâlnită 3.0). Fetele au un timp general zilnic mai mare decât al băieților, în ambele cicluri.

Timpul general zilnic reprezintă media timpului petrecut la televizor în zilele lucrătoare și cele de weekend. Astfel, s-a făcut media elementelor di7 și di6. Distribuția frecvenței apariției în cazul timpului general pe zi se poate vedea în Figura 1.

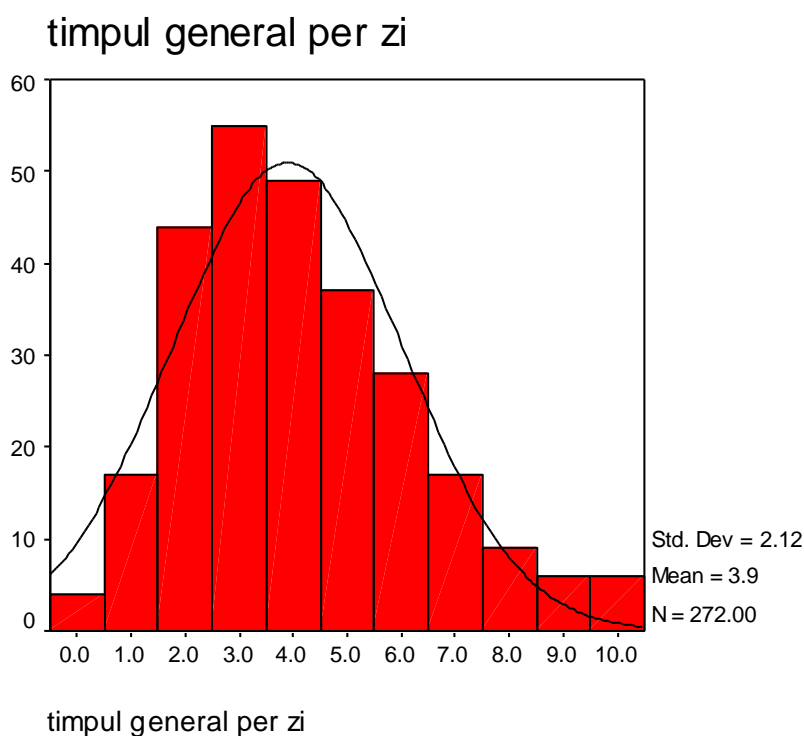

Figura 1. Distribuția timpului general pe zi.

Numărul subiecților este de 272 (elevi care formează eșantionul). Scorurile medii obținute în cazul variabilei "timp general pe zi" este de 3,9 ore (vezi Anexa C). Deviația standard a fost determinată pentru "timpul general pe zi" de 2.12 ore. Deviația standard este un indice pentru variabilitatea scorurilor din jurul mediei.

Histograma reprezintă în mod grafic frecvența apariției scorurilor obținute în cazul variabilei "timp general pe zi". Graficul unei distribuții normale are forma unui clopot cu ambele extremități extinse la infinit (Clopotul lui Gauss). Eșantionul va fi mai mare, iar curba va fi mai apropiată decât forma ideală. Curba lui Gauss este o reprezentare grafică (probabilitate) de distribuție a unor valori ce se raportează la un standard mediu. Ea poartă numele marelui matematician german Karl Friedrich Gauss și, datorită formei sale, graficul

este supranumit Clopotul lui Gauss.

Histograma prezintă mediana cu o valoare de 3.5, iar distribuția este asimetrică, cu tendința spre dreapta (prezintă o asimetrie pozitivă - acest lucru se întâmplă în cazul în care distribuția întâlnește doar câteva scoruri foarte mari, sau, cu alte cuvinte, scorurile relativ scăzute sunt predominante, iar media aritmetică este mai mare decât valoarea mediană).

Coeficientul de asimetrie (skewness) are valoarea 0,713; fiind pozitiv, prezintă o repartiție asimetrică spre dreapta. Curba ascendentă (kurtotică) sau descendentă are valoarea 0,186 și este mai mare decât .00; distribuția se numește leptocurtică (cheia este mai curbată decât cea normală); o valoare mai mare a boltei arată o valoare mai ridicată și/sau modul în care (în cazul nostru valoarea de 3,00) aceste sume reflectă probabilitățile de realizare mult mai mari decât valorile eliminate. Valoarea medie a erorii standard diferă în comparație cu media populației. Eroarea standard poate fi utilizată precum deviația standard, ca indicator pentru variabilitatea scorurilor în jurul valorii medii a unei variabile. Cea mai mare frecvență înregistrată este de 3,0 (3 ore de timp general pe zi).

Variabila nivel de agresivitate aprobată

Chestionarul Credintelor Normative cu privire la nivelul agresivității (Normative Beliefs about Aggression Scale) a fost utilizat pentru a măsura nivelul de aprobare a agresivității. Pentru că este un chestionar dedicat acestui scop, nu este necesară o altă validare pentru acest instrument. Validarea unui chestionar se realizează după trei formule de calcul: (a) metoda de testare-retestare; (b) metoda înjumătățirii; (c) metoda de analiză a consistenței interne care aplică coeficientul Alpha-Cronbach.

Nivelul agresivității acceptat este compus din două subscale principale. Elementele sunt marcate utilizând următoarea scală de patru puncte: *Este perfect OK* (4), *Este relativ OK* (3),

Este relativ greșit (2), Este într-adevăr greșit (1).

Nivelul general de aprobare a agresivității este calculat prin însumarea răspunsurilor participanților la opt întrebări (12-20) și împărțirea la numărul total de întrebări. Un scor maxim de 4 indică credința că, în general, este acceptabil să-i agresezi pe alții. Un scor minim de 1 indică convingerea că agresiunea împotriva altora este, în general, inacceptabilă.

Cea de-a doua subscală, aprobarea represaliilor agresive, se calculează prin însumarea răspunsurilor participanților la 12 întrebări (1-12) și împărțită la numărul total de întrebări. Un scor maxim de 4 indică o credință că este acceptabil să-i agresezi pe alții în situații specifice de provocare. Un scor minim de 1 indică convingerea că este inacceptabil să-i agresezi pe alții în situații specifice de provocare.

Aprobarea totală a agresivității, măsoară credințe despre agresiune în ambele situații specifice și generale. Acesta se calculează prin media tuturor celor 20 de întrebări.

Am folosit aprobarea totală a agresivității și am creat un element după modul descris mai sus, pe care l-am notat în grafic "TAA", și a fost introdus în baza de date. Scorurile obținute de respondenți după aplicarea chestionarului de aprobare totală a agresivității au fost introduse în baza de date creată de către programul SPSS și utilizate în acest studiu.

Nivelul de agresivitate aprobată (vezi Anexa C) în cazul elevilor care formează eșantionul nostru este de 1,5824. Nivelul cel mai frecvent întâlnit de agresiune aprobată este 1,00. Cel mai scăzut nivel de agresivitate aprobată este de 1,00. Cel mai înalt nivel de agresivitate aprobată este de 3,30.

Diferența nivelului respectiv în funcție de genul copiilor (vezi Anexa C) este următoarea: (a) în cazul băieților, cel mai frecvent întâlnit nivel de agresivitate acceptată este 1,00; cel mai scăzut nivel este 1,00; nivelul cel mai crescut este 4,10, iar nivelul mediu al

agresivității aprobate este 1,61; (b) în cazul fetelor, nivelul cel mai frecvent întâlnit de agresiune acceptată este 1.50; cel mai scăzut este 1,00, iar nivelul cel mai crescut este 3.30; nivelul mediu de agresiune acceptată este 1,55.

Diferența nivelului respectiv în funcție de ciclurile școlare (vezi Anexa C) este: (a) media ciclului primar este 1,49; 1,0 minim, iar maxim 3,30, cel mai frecvent 1.0; (b) media ciclului gimnazial este 1,69, minim 1,00, maxim 3.10, cel mai frecvent 1.50. Se poate observa că nivelul de agresivitate aprobată este mai mic în ciclul primar decât în ciclul gimnazial, atât la fete cât și la băieți.

Diferența nivelului respectiv în funcție de anul nașterii are următoarele caracteristici (vezi Anexa C): (a) nivelul de agresivitate este mai acceptabil pentru cei mai în vârstă (născuți în 1995-1997); (b) nivelul de agresivitate acceptată este mai mic la fete decât la băieți, în toți anii de naștere, cu excepția anului 2002.

Agresivitate totală aprobată reprezintă media celor 20 de întrebări ale chestionarului. Distribuția frecvenței apariției în cazul agresivității total aprobate este prezentată în statistică și grafic (vezi Anexa C și Figura 2).

Numărul de elevi este de 272 (eșantionul ales). Raspunsurile medii obținute pe baza variabilei agresivității total aprobate este 1.58. Deviația standard a fost determinată pentru agresivitatea total aprobată de 0,41. Deviația standard este un indicator al variabilității scorurilor în jurul mediei.

Histograma reprezintă grafic frecvența apariției răspunsurilor obținute din variabil agresivității total aprobate. Graficul de distribuții normale are forma unui clopot cu ambele extremități extinse la infinit (Clopotul lui Gauss). Eșantionul mai mare va indica curba cea mai apropiată de forma ideală. Un astfel de grafic, numit și "curba normală", nu atinge axul orizontal.

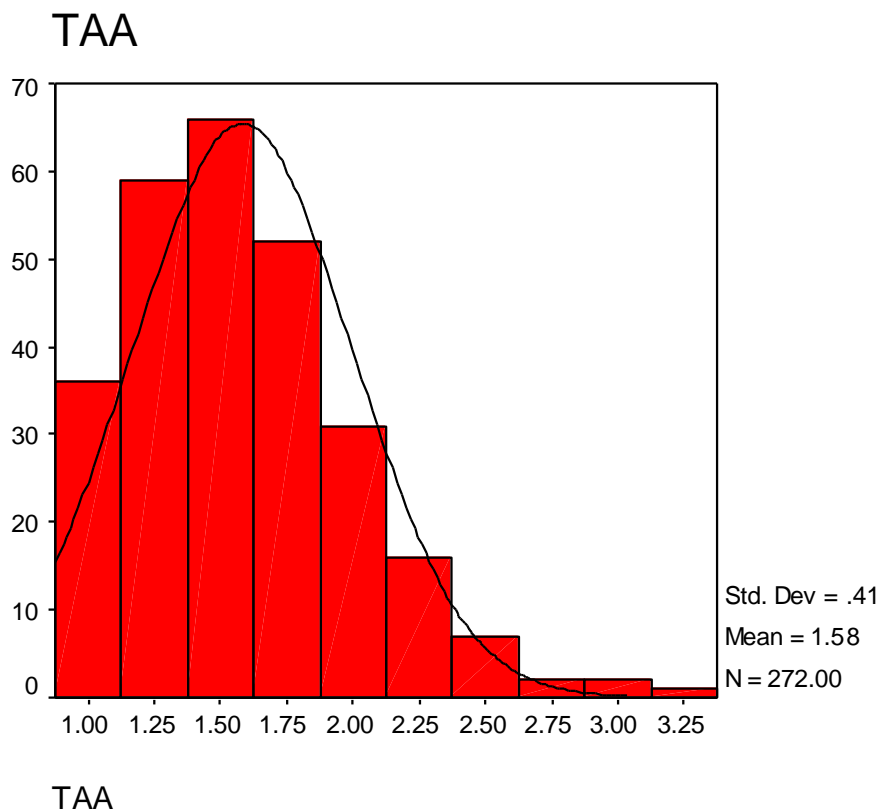

Figura 2. Distribuția frecvențelor agresivității aprobate totale a eșantionului pe nivele de intensitate.

Pentru mediana cu valoare de 1,5, distribuția este asimetrică cu tendința spre dreapta (prezintă o asimetrie pozitivă - acest lucru se întâmplă când avem o distribuție cu puține răspunsuri mai mari, cele mai mici fiind predominante, iar media aritmetică este mai mare decât valoarea mediană). Coeficientul de asimetrie (skewness) are valoarea de 0,5; fiind pozitiv, el indică o re-partiție asimetrică spre dreapta.

Coeficientul de curbă ascendentă (kurtosis) sau descendentă are valoarea 1,1; dacă este mai mare decât .00, distribuția se numește leptocurtică (curba de distribuție este mai boltită decât una normală); o valoare mai mare de boltire prezintă o mai mare creștere, în apropierea valorii celei mai frecvent întâlnite (în cazul nostru valoarea 1,00), astfel încât aceste valori pot

fi realizate mai rapid decât cele distanțate.

Cea mai frecvent înregistrată valoare este la nivelul 1.00 (19 elevi).

Verificarea ipotezei

În ceea ce privește corelațiile dintre timpul general zilnic și nivelul de agresivitate aprobată, există mai mulți coeficienți. În general, cel mai frecvent și mai util coeficient de corelație este Pearson. Acesta presupune un coeficient de relație aflat pe linie dreaptă între cele două variabile. El este înșelător atunci când se află între două variabile între care a existat o curbă relațională. Aceasta este o practică utilă pentru a desena o diagramă de dispersie (nor de puncte), astfel încât ea prezintă datele conținute într-un coeficient de corelație.

Cu alte cuvinte, o diagramă de dispersie a celor două variabile va arăta ca o singură linie ce conține toată seria de puncte. O valoare .00 indică faptul că toate punctele din diagramă sunt dispersate aleatoriu în jurul oricărei linii drepte desenate pe grafic sau ale datelor aranjate în linie curbă. O corelație de -.5 ar indica o relație moderată negativă între cele două variabile. Întrucât coeficienții de corelație de obicei se bazează pe datele din eșantioane, sunt incluși în statistica privind exonația majoră a coeficientului de corelație.

Statistica este importantă pentru a obține un coeficient de corelație pentru un anumit eșantion de date în cazul în care nu există nici o corelație (corelație .00) în cazul populației din care a fost extras eșantionul. Într-un test de semnificație, cu două cozi la nivelul de probabilitate de .001 sau mai mică, corelația este semnificativă static.

În studiul de față s-a aplicat corelația de tip Pearson între timpul general pe zi și agresivitatea totală aprobată, ipoteza fiind că există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de agresivitate aprobată.

Aplicând această ipoteză, s-au obținut rezultatele care pot fi văzute în Anexa D. Numărul de cazuri pe care se bazează corelația este de 272. Coeficientul r de Pearson este ($r = .049$, $p = .418$) ceea ce indică că nu există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de agresivitate aprobată.

Acest lucru este evident în diagrama de dispersie care se poate vedea în Figura 3.

Diagrama evidențiază faptul că norul de puncte nu se află de-a lungul unei linii drepte, ci punctele care formează norul sunt aranjate într-o linie curbă.

Atunci când am verificat dacă există o corelație între cele două subvariabile ale nivelului de agresivitate aprobată și timpul general zilnic petrecut în fața televizorului nu am obținut nici în această situație corelații semnificative.

Când am verificat dacă există o corelație între timpul general zilnic și aprobarea represaliilor agresive s-a obținut coeficientul ($r = .040$, $p = .512$). Această valoare indică faptul

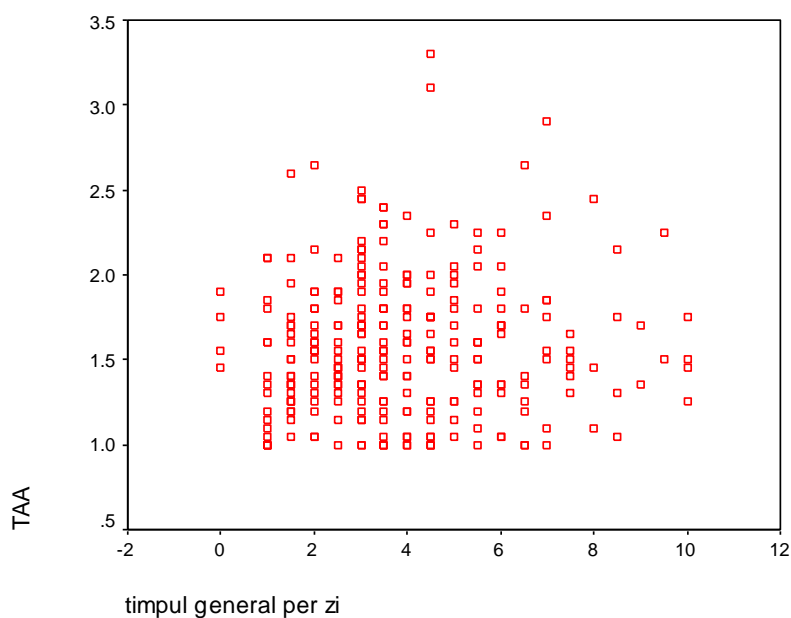

Figura 3. Reprezentare grafică dintre timpul general zilnic și agresivitatea total aprobată.

că nu există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și aprobarea represaliilor agresive.

Când am verificat dacă există o corelație între timpul general zilnic și nivelul general de aprobare a agresivității am obținut coeficientul ($r = .049, p = .419$). Această valoare indică faptul că nu există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul general de aprobare a agresivității.

Se poate observa clar că nu există nici o corelație semnificativă. Prin urmare, ipoteza nulă poate fi confirmată, ipoteza nulă se reține: "Nu există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de agresivitate aprobată".

Alte analize și rezultate

În acest subcapitol sunt prezentate alte câteva analize și rezultate care s-au obținut atunci când am căutat să verific dacă există anumite relații semnificative ale nivelului de agresivitate aprobată în raport cu grupele de vârstă, în raport cu sexul și în raport cu categoriile de emisiuni vizionate.

Nivelul de agresivitate aprobată în raport cu nivelul de studii

Atunci când am căutat să verific dacă există anumite diferențe semnificative în ceea ce privește nivelul de agresivitate aprobată în raport cu nivelul de studii ale elevilor chestionați (vezi Anexa E), în urma aplicării testului t pentru eșantioane independente rezultatele obținute raportează coeficientul ($t(270) = -4.074, p = .000$) care indică o diferență semnificativă între cele două medii ale nivelului de agresivitate aprobată între elevii din clasele primare și elevii din clasele secundare. Cei 150 de elevi din clasele primare înregistrează o medie de 29.83 cu o abatere standard de 8.001 iar cei 122 de elevi din clasele secundare înregistrează o medie de

33.83 cu o abatere standard de 8.124. Aceasta demonstrează că elevii din clasele secundare înregistrează un nivel de agresivitate aprobată semnificativ mai ridicată decât elevii din clasele primare.

O diferență semnificativă s-a obținut și în cazul aprobării represaliilor agresive. În această situație aplicând testul t pentru eșantioane independente se raportează coeficientul ($t_{(270)} = -5.021, p = .000$) care indică o diferență semnificativă între cele două medii ale aprobării represaliilor agresive între elevii din clasele primare și elevii din clasele secundare. Elevii din clasele secundare înregistrează o medie de 22.89 cu o abatere standard de 5.651, medie care este semnificativ mai ridicată decât media de 19.29 cu o abatere standard de 6.037 pe care o înregistrează elevii din clasele primare.

Aceste rezultate ne indică faptul că nivelul de aprobare a agresivității și aprobarea represaliilor agresive crește pe măsură ce tinerii se dezvoltă și începe tranziția către adolescență. În cercetarea de față nu există un grup de adolescenți pentru a avea o imagine mai complexă a felului cum nivelul de agresivitate aprobată de copii crește de la o etapă la alta a dezvoltării.

Nivelul de agresivitate aprobată în raport cu vârsta

Atunci când am făcut o analiză a nivelului de agresivitate aprobată în raport cu vârsta și am aplicat o corelație între scorurile obținute de către subiecți la nivelul de agresivitate aprobată și vârsta subiecților (vezi Anexa E), am obținut coeficientul ($r = .260, p = .000$), ceea ce indică o corelație pozitivă semnificativă nivelului de agresivitate aprobată în raport cu vârsta. Atunci când vârsta adolescenților crește, nivelul de agresivitate aprobată înregistrează scoruri mai înalte.

Atunci când am făcut o corelație a subvariabilelor în raport cu vârsta, subvariabila nivelul general de agresivitate în corelație cu vârsta nu înregistrează valori semnificative ($r = .104$, $p = .087$). În schimb atunci când facem o corelație între nivelul de aprobare a represaliilor agresive și vârstă coeficientul r de Pearson înregistrează valori semnificative ($r = .295$, $p = .000$). Aceasta indică o corelație pozitivă între nivelul de aprobare a represaliilor agresive și vârstă. Atunci când vârsta adolescenților crește, nivelul de aprobare a represaliilor agresive înregistrează scoruri mai înalte.

Nivelul de agresivitate aprobată în raport cu sexul

Atunci când s-a făcut o comparație a nivelului de agresivitate aprobată în raport cu sexul (vezi Anexa E), s-a putut observa că nu există o diferență semnificativă între fetele și băieții în ceea ce privește nivelul de agresivitate aprobată. Fetele înregistrează o medie a nivelului de agresivitate aprobată 30.98, cu o abatere standard de 8.224, iar băieții înregistrează o medie a nivelului de agresivitate aprobată de 32.19, cu o abatere standard de 8.325. Atunci când am aplicat testul t pentru eșantioane independente, rezultatele obținute evidențiază care indică o diferență nesemnificativă între cele două scoruri medii ale nivelului de agresivitate aprobată ($t_{(270)} = 1.203$, $p = .230$). Atunci când s-a făcut o comparație între fete și băieți la nivelul subvariabilelor nivelului de agresivitate aprobată nici una din subvariabile nu a dat o diferență semnificativă între fete și băieți.

CAPITOLUL V

REZUMAT, DISCUȚII, CONCLUZII, IMPLICAȚII ȘI RECOMANDĂRI

Acest ultim capitol conține rezumatul cercetării, dezbateri, concluzii, implicații și recomandări pentru următoarele cercetări.

Rezumat

Societatea modernă a devenit într-adevăr prea dependentă de televiziune, dar, mai important, copiii cresc cu ea și sunt expuși în mod constant la orice stimul venit din partea ei. Pericolul televiziunii provine din faptul că aceasta este unul dintre cele mai populare instrumente ale istoriei omenirii, în special datorită faptului că acoperă o zonă atât de extinsă, poate influența un număr atât de mare de persoane într-o cantitate relativ scurtă de timp, iar mesajele ei merg direct la subconștientul nostru. Și acest lucru este motivul pentru care această analiză este necesară, pentru a cunoaște pericolele televiziunii și pentru a preveni efectele ei nedorite.

Cercetarea de față pornește de la următoarea întrebare: Există o relație între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de aprobare a agresivității pentru elevii din ciclul primar și gimnazial? Acest studiu este util, deoarece rezultatele obținute în urma cercetării pot avea o aplicabilitate practică pentru părinți și profesori în egală măsură.

Ipoteza acestui studiu se poate rezuma în felul următor: există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de aprobare a agresivității pentru elevii din ciclul primar și gimnazial.

Elevii cu vârsta până la 15 ani de la școlile primare și gimnaziale din Reghin, România reprezintă eșantionul populațional al acestei cercetări.

Studiind literatura de specialitate, am constatat că există un număr considerabil de studii de cercetare despre inter-relaționarea dintre vizionarea de filme violente, videouri și programe de televiziune pe de-o parte, și comportamentul agresiv al telespectatorilor unor astfel de materiale pe de altă parte, în special comportamentul copiilor. Această preocupare a făcut să curgă multă cerneală în literatura de specialitate din ultimii 40 de ani (Krosnick et al., 2003).

Oamenii mai degrabă se implică în jocuri video prin îndeplinirea unor stimulente auto-reactive, care promovează nu numai pierderea auto-controlului asupra consumului lor de mass-media, dar declanșează mai ales un model repetat de joc video (Lee și LaRose, 2007).

Multe programe de televiziune arată o cantitate substanțială de violență într-o formă sau alta, lucru care afectează oamenii făcându-i să creadă că televiziunea este cauza violenței în rândul tinerilor de astăzi. Bandura (1999) a demonstrat că prin vizionarea unui act agresiv efectuat de o altă persoană urmat de recompense sau prin învățarea din experiența personală că un astfel de comportament aduce cu sine recompense, agresivitatea poate fi învățată.

Violența are efecte negative pe termen lung și scurt asupra copiilor. Studii recente au subliniat faptul că expunerea la violență fizică nu numai că poate avea ca rezultat un prejudiciu real sau potențial imediat pentru sănătatea fizică a copiilor, dar, de obicei are și un efect de durată, rezultatele influențând negativ sănătatea fizică și psihică a acestora, identitatea

de sine și capacitatea de a avea viitoare relații de încredere cu alți copii (Boulton și Underwood, 1992).

Potrivit Institutului pentru Cercetare Socială, un comportament agresiv este un comportament învățat ce este predat copiilor noștri de către violența mass-media prin expunerea acestora la televizor zi de zi și, uneori, un singur program violent poate crește nivelul de agresivitate al cuiva (Bandura, 1999).

În prezent videoclipurile sunt mai mult decât un produs sau o reprezentare solidificată, mai degrabă ele prezintă un principiu de organizare, care promovează un mod unic cultural de implicare în lume și de înțelegere a acesteia (Hayes și Petrie, 2006).

Potrivit lui Cantor (1998), copii agresivi au fost mai repede atrași de desene animate și de programe de acțiune decât copiii non-agresivi. Nu toate tipurile de agresiune sunt învățate; copiii de la doi la patru ani pot avea comportamente proactive-instrumentale care ar putea fi numite agresive (de exemplu, împingând un alt copil, fără nici o provocare, pentru a obține pur și simplu un obiect dorit), apărute în mod spontan (Tremblay, 2000) precum sunt cele temperamental-isterice ostile.

La întrebarea dacă violența TV este "singura" cauză de agresivitate, răspunsul este că violența TV nu poate avea efect singular pentru că oamenii care văd aceleași emisiuni TV diferă între ei din punct de vedere al manifestărilor agresive. De asemenea, nici un cercetător reputat care a studiat violența mass-media nu a sugerat vreodată că ea ar fi singura cauză sau chiar cea mai importantă cauză de agresiune. Comportamentul agresiv grav se produce numai atunci când există o convergență a a mai multor factori precipitanți (Huesmann, 1998).

Cercetarea de față este descriptiv-corelativă, (aspectul acestui studiu este dat de încercarea de a găsi o legătură între cele două variabile: timpul petrecut la TV și nivelul

agresivității aprobate în rândul copiilor și presuitem că există o relație între variabile), cantitativă (folosește date colectate și efectuează analiza acestora pentru a răspunde la întrebările din chestionar; măsoară și numerotează răspunsurile pentru stabilirea modelelor de comportament în rândul unei anumite populații), folosind o secțiune transversală (se are în vedere o singură colectare a datelor, instrumentul se aplică eșantionului doar o singură dată, iar studiul nu se întinde pe o perioadă lungă de timp, ci se referă la un anumit moment, eliminând comparații cu date anterioare sau posterioare).

Eșantionul este reprezentat de 272 de elevi: 150 de elevi din clasa a patra, repartizați în șapte grupuri (prin alocarea pe clase școlare); 122 de elevi din clasa a opta, repartizați în cinci grupuri (prin alocarea pe clase școlare).

Elevii aleși sunt rugați să completeze un chestionar demografic cu privire la numărul de ore pe care fiecare le petrece la televizor, și un chestionar care măsoară nivelul de agresivitate aprobată alcătuit din 20 de întrebări care măsoară convingerile lor cu privire la caracterul acceptabil al agresiunii pe o scală tip Likert de la 1 la 4.

Chestionarul demografic a fost utilizat pentru a măsura timpul de expunere la televiziune iar credințele normative despre nivelul agresiunii au măsurat nivelul real de aprobare a agresivității. Frecvența și timpul petrecut la televizor sunt exprimate în număr de ore pe zi.

Pentru analiza datelor a fost folosit programul statistic SPSS pentru științele sociale. Pentru a măsura gradul de corelație dintre variabile am folosit coeficientul Pearson.

Discuții

În această secțiune vom discuta rezultatele cercetării noastre. Ipoteza formulată la începutul acestui studiu presupune că există o legătură între vizionarea TV și aprobarea agresivității.

Mulți cercetători au constatat că vizionarea de filme, videouri și programe de televiziune violente influențează comportamentul agresiv al telespectatorilor unor astfel de materiale (Bandura, 1999; Huesmann, 1998; Krosnick et al., 2003).

Rezultatul acestui studiu nu coincide cu celelalte cercetări. Am constatat că nu există nici o relație între agresivitatea totală aprobată și timpul general zilnic de vizionare. Ipoteza a fost respinsă. Conform spuselor lui Berkowitz (1984) un subiect poate ajunge să experimenteze declanșarea comportamentului agresiv în urma expunerii la violența emisă de media în cazul în care se îndepinesc două scenarii: agresiunea să fie aprobată de subiect și să existe elemente într-o anumită situație din viitor care să faciliteze agresiunea.

Studiile de cercetare Americano-Canadiene efectuate la începuturile televiziunii între anii 50'-60' ne oferă unele repere pentru a înțelege efectele televiziunii asupra copiilor. De exemplu Himmelweit nota faptul că în urma cercetării nu au găsit că telespectatorii au fost mai agresivi în urma vizionării programelor Tv; televiziunea este puțin probabil să provoace un comportament agresiv, deși s-ar putea precipita în acei puțini copii care sunt perturbați emoțional. Pe de altă parte cercetătorii, nu au susținut că programele de violență sunt benefice; ei au constatat că adeseori au provocat agresiunea imediat ce au fost vizionate (Himmelweit, Oppenheim și Vince, 1958).

Se poate observa în studiul de față că există o corelație pozitivă între variabile studiate, problema este că această corelație nu este semnificativă. Este posibil ca un studiu mai amplu pe o populație mai extinsă să ofere corelații semnificative între timpul petrecut în fața televizorului și nivelul de agresivitate aprobată.

Pe de altă parte este posibil ca populația să nu fie suficient de bine reprezentată întrucât deși aceasta se referă la grupul de vârstă de la șase la cinsprăzece ani, eșantionul este constituit

doar din două grupe de vârstă, de zece respectiv paisprăzece ani. Lipsesc grupele de vârstă de șase, șapte, opt și nouă ani, precum și grupele de vârstă de unsprăzece, doisprăzece și treispăzece ani. Un studiu făcut pe un eșantion mai reprezentativ care să includă toate grupele de vârstă este posibil ca să dea corelații semnificative între variabile.

Astfel, deși rezultatele cercetărilor pot să difere de la o zonă la alta, concluzia cercetătorilor în ansamblu rămâne aceeași vizionarea violenței provoacă violență.

Concluzii

Rezultatele cercetării demonstrează că nivelul agresivității totale aprobate (TAA) depinde de la o persoană la alta, de categoria socială din care face parte subiectul, grupul social căruia acesta îi aparține. Cu alte cuvinte, caracteristicile personale și mediul sunt factorii care influențează cel mai mult acest nivel de acceptare a comportamentului agresiv.

În ceea ce privește timpul general zilnic de vizionare, nivelul său este influențat de tipul de programe de televiziune pe care elevul îl preferă mai des, de orele alocate într-o zi de lucru și într-o zi de weekend pentru vizionarea TV.

În urma acestui studiu se pot prezenta următoarele concluzii:

1. În studiul de față nu există o relație semnificativă între cantitatea de timp petrecut la televizor și nivelul de agresivitate aprobată.
2. Elevii din clasele secundare înregistrează un nivel de agresivitate aprobată semnificativ mai ridicat decât elevii din clasele primare.
3. Elevii din clasele secundare înregistrează un nivel mai înalt de aprobare a represaliilor agresive decât elevii din clasele primare.
4. Atunci când vârsta crește, nivelul de agresivitate aprobată înregistrează scoruri semnificativ mai înalte.

5. Atunci când vârsta crește, nivelul de aprobare a represaliilor agresive înregistrează scoruri semnificativ mai înalte.

6. Nu există o diferență semnificativă între fete și băieți în ceea ce privește nivelul de agresivitate aprobată.

Implicații

Aceste concluzii pot fi utilizate pentru planificarea și punerea în aplicare a programelor care pot reduce nivelul de agresivitate aprobată în cazul unui grup (desigur, pentru fiecare grup de subiecți trebuie efectuată o analiză detaliată).

De asemenea, caracteristicile timpului general de vizionare pe zi pot fi folosite pentru a îmbunătăți performanțele personale ale elevului, de exemplu, folosind vorbitori nativi și programe TV preferate drept vectori informaționali.

Și totuși, influențează televiziunea agresivitatea? Un răspuns de bun simț ar fi Da, în cazul în care subiectul analizat vizionează în repetate rânduri emisiuni care propagă sau aprobă violența. Dar acesta este un alt subiect de cercetare, cum ar fi întocmirea și aplicarea unui chestionar care măsoară nivelul de agresivitate aprobată înainte și după vizionarea unui film violent.

Întrucât putem ști când un film serial este în programul de TV timp de trei sau patru luni, ar fi interesantă investigarea a două loturi de subiecți (cu eșantioane bazate pe aceleași caracteristici); un lot urmărește un serial în care sunt promovate valori bune, iar altul în care sunt promovate violența și agresivitatea. Adevăr sau provocare? Nu știm, până când nu vom face studiul de cercetare respectiv.

Chiar dacă studiul de față nu demonstrează o corelație semnificativă între timpul petrecut în fața televizorului și nivelul de agresivitate aprobată, există multe alte studii care demonstrează această corelație. Faptul că o dată cu creșterea vârstei crește nivelul de

agresivitate aprobată explică nivelul înalt de agresivitate în etapa adolescenței. Aceasta situație justifică importanța și necesitatea care există de dezvoltare a caracterului tinerilor astfel încât aceștia să poată experimenta un stil de viață nonviolent.

Recomandari

Având în vedere rezultatele, dezbaterile, concluziile și implicațiile rezultatelor, au fost făcute câtrva recomandări pentru viitoarele cercetări precum și câteva recomandări pentru învățători, profesorii de la nivelul general și părinți.

Recomandări pentru viitoarele cercetări

1. Realizarea unei cercetari la nivel național, pentru a avea o imagine de ansamblu pe această problemă.
2. Un studiu comparativ, la nivel național, între sistemul de învățământ adventist și celelalte culte neo-protestante sau între sistemul de educație protestantă și sistemul public, pentru a observa eventualele diferențe.

Recomandări pentru învățători, profesori și părinți

1. Organizarea de seminarii de informare în școli pentru părinții. Aceste seminarii să ofere informații despre efectele pe care le are vizionarea emisiunilor TV cu conținut de violență precum și strategii pe care părinții să le aplice cu copiii lor în vederea stabilirii unor relații de comunicare mai profunde
2. Organizarea de seminarii pentru părinți și copii în școlile generale unde să fie prezentate informații despre efectele nocive ale vizionării emisiunilor cu conținut de violență și strategii pentru utilizare de formă constructivă a timpului liber.

ANEXA A

CHESTIONAR DEMOGRAFIC

CHESTIONAR DEMOGRAFIC

Clasa.....

Selectați:

☐	BĂIAT
☐	FATĂ

1. În ce an te-ai născut? _____
2. Te uiti la televizor?
 da
 nu
3. Câte televizoare ai acasă?
 unu
 două
 mai mult de două
4. Ce-ți place să vizionezi la tv?
 desene animate
 filme de copii
 filme documentare (despre animale, plante, univers)
 emisiuni de divertisment
 știri
 publicitate
5. Într-o zi normală de școală (de luni până vineri), câte ore stai **în fața televizorului** în următoarele perioade?
_____ ore **de când te trezești și până la amiază**
_____ ore **între prânz și cină**
_____ ore **între cină și ora de culcare**
6. Într-o zi normală de weekend (sâmbăta și duminica), câte ore stai **în fața televizorului** în următoarele perioade?
_____ ore **de când te trezești și până la amiază**
_____ ore **între prânz și cină**
_____ ore **între cină și ora de culcare**

ANEXA B

CREDINȚE NORMATIVE CU PRIVIRE LA NIVELUL AGRESIVITĂȚII

CREDINȚE NORMATIVE CU PRIVIRE LA NIVELUL AGRESIVITĂȚII

Acest instrument măsoară percepția unui copil, adolescent sau adult tânăr cu privire la cât de acceptabil este pentru el să se comporte agresiv, atât în situații provocate cât și în momente de ordin general. Acesta poate fi aplicat la nivel individual sau la grupuri. Respondenții sunt rugați să selecteze cea opțiune care descrie cel mai bine propriile lor idei sau experiența proprie.

Întrebări referitoare la credințe în cazul situațiilor provocate (represalii)

Să presupunem că un băiat îi spune ceva rău unui alt băiat, John.

1. Crezi că e OK ca John să țipe la el?

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

2. Crezi că e OK ca John să-l lovească?

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

Să presupunem că un băiat îi spune ceva rău unei fete.

3. Crezi că e greșit ca fata să țipe la el?

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

4. Crezi că e greșit ca fata să-l lovească?

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

Să presupunem că o fată îi spune ceva rău unei alte fete, Mary.

5. Crezi că e OK ca Mary să țipe la ea?

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

6. Crezi că e OK ca Mary să o lovească?

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

Să presupunem că o fată îi spune ceva rău unui băiat.

7. Crezi că e greșit ca el să țipe la ea?

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

8. Crezi că e greșit ca el să o lovească?

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

Să presupunem că un băiat lovește un alt băiat, John?

9. Crezi că e greșit ca John să-l lovească înapoi?

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

Să presupunem că un băiat lovește o fată.

10. Crezi că e OK ca fata să-l lovească înapoi?

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

Să presupunem că o fată lovește o altă fată, Mary.

11. Crezi că e greșit ca Mary să o lovească înapoi?

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

Să presupunem că o fată lovește un băiat.

12. Crezi că e OK ca băiatul să o lovească înapoi?

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

Întrebări referitoare la credințe în general

13. În general, e greșit să lovim alte persoane.

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

14. Dacă ești nervos, este OK să spui lucruri urâte altor persoane.

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

15. În general, este OK să strigi la alte persoane și să le spui lucruri urâte.

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

16. În general, este OK să împingi sau să îmbrânțești alte persoane dacă ești nervos.

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

17. Este greșit să insulti alte persoane.

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

18. Este greșit să strigi la alte persoane și să le spui lucruri urâte dacă ești nervos.

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

19. În general, este greșit să te bați cu alții.

Este realmente greșit Este relativ greșit Este relativ OK Este perfect OK

20. În general, este OK să-ți verși nervii pe alții dacă ești nervos.

Este perfect OK Este relativ OK Este relativ greșit Este realmente greșit

ANEXA C

DATE DEMOGRAFICE

DATE DEMOGRAFICE

FRECVENȚELE ÎN FUNCȚIE DE ANUL SCOLAR
ȘI GENUL(SEXUL) COPIILOR

nivel scolar * genul copiilor (Cros-tabulare)

			genul copiilor		Total
			băieți	fete	
nivel	primar	Număr	79	7	150
		% nivel	52.7%	47.3%	100.0%
		% gen	54.5%	55.9%	55.1%
		% din nr Total	29.0%	26.1%	55.1%
	gimnazial	Număr	66	5	122
		% nivel	54.1%	45.9%	100.0%
		% gen	45.5%	44.1%	44.9%
		% din nr Total	24.3%	20.6%	44.9%
Total	Număr	145	127	272	
	% nivel	53.3%	46.7%	100.0%	
	% gen	100.0	100.0%	100.0%	
	% din nr Total	53.3%	46.7%	100.0%	

FRECVENȚELE ÎN FUNCȚIE DE ANUL NAȘTERII
ȘI SEXUL(GENUL) COPIILOR

NAȘTERE * sex (Cros-

			gende		Tota
			boy	girl	
Nașter	199	Numă	1		1
		%	100.0		100.0
		% Gen	.7		.4
		% din nr.	.4		.4
	199	Numă		1	1
		%		100.0	100.0
		% Gen		.8	.4
		% din nr.		.4	.4
	199	Numă	3	2	5
		%	60.0	40.0	100.0
		% Gen	2.1	1.6	1.8
		% din nr.	1.1	.7	1.8
	199	Numă	5	4	10
		%	53.4	46.6	100.0
		% Gen	37.9	37.8	37.9
		% din nr.	20.2	17.6	37.9
	199	Numă	8	5	13
		%	61.5	38.5	100.0
		% Gen	5.5	3.9	4.8
		% din nr.	2.9	1.8	4.8
	200	Numă	4	3	7
		%	57.1	42.9	100.0
		% Gen	2.8	2.4	2.6
		% din nr.	1.5	1.1	2.6
	200	Numă	6	5	11
		%	52.0	48.0	100.0
		% Gen	44.1	46.5	45.2
		% din nr.	23.5	21.7	45.2
	200	Numă	1	9	10
		%	52.6	47.4	100.0
		% Gen	6.9	7.1	7.0
		% din nr.	3.7	3.3	7.0
Tota		Numă	14	12	26
		%	53.3	46.7	100.0
		% Gen	100.0	100.0	100.0
		% din nr.	53.3	46.7	100.0

**FRECVENȚELE DUPĂ TIPUL CLASEI ȘI DUPĂ
SEXUL(GENUL) COPIILOR**

Clasa * genul (sex) (Cros-tabulare)

class		gender		Total
		boys	girls	
4A	Număr	10	14	24
	% Clasa	41.7%	58.3%	100.0%
	% gen (sex)	6.9%	11.0%	8.8%
	% din Total	3.7%	5.1%	8.8%
4B	Număr	10	10	20
	% Clasa	50.0%	50.0%	100.0%
	% gen (sex)	6.9%	7.9%	7.4%
	% din Total	3.7%	3.7%	7.4%
4C	Număr	12	7	19
	% Clasa	63.2%	36.8%	100.0%
	% gen (sex)	8.3%	5.5%	7.0%
	% din Total	4.4%	2.6%	7.0%
4D	Număr	10	11	21
	% Clasa	47.6%	52.4%	100.0%
	% gen (sex)	6.9%	8.7%	7.7%
	% din Total	3.7%	4.0%	7.7%
4E	Număr	11	9	20
	% Clasa	55.0%	45.0%	100.0%
	% gen (sex)	7.6%	7.1%	7.4%
	% din Total	4.0%	3.3%	7.4%
4F	Număr	10	8	18
	% Clasa	55.6%	44.4%	100.0%
	% gen (sex)	6.9%	6.3%	6.6%
	% din Total	3.7%	2.9%	6.6%
4G	Număr	16	12	28
	% Clasa	57.1%	42.9%	100.0%
	% gen (sex)	11.0%	9.4%	10.3%
	% din Total	5.9%	4.4%	10.3%
8A	Număr	13	11	24
	% Clasa	54.2%	45.8%	100.0%
	% gen (sex)	9.0%	8.7%	8.8%
	% din Total	4.8%	4.0%	8.8%
8B	Număr	9	12	21
	% Clasa	42.9%	57.1%	100.0%
	% gen (sex)	6.2%	9.4%	7.7%
	% din Total	3.3%	4.4%	7.7%
8C	Număr	16	14	30
	% Clasa	53.3%	46.7%	100.0%
	% gen (sex)	11.0%	11.0%	11.0%
	% din Total	5.9%	5.1%	11.0%
8D	Număr	17	9	26
	% Clasa	65.4%	34.6%	100.0%
	% gen (sex)	11.7%	7.1%	9.6%
	% din Total	6.3%	3.3%	9.6%
8E	Număr	11	10	21
	% Clasa	52.4%	47.6%	100.0%
	% gen (sex)	7.6%	7.9%	7.7%
	% din Total	4.0%	3.7%	7.7%
Total	Număr	145	127	272
	% Clasa	53.3%	46.7%	100.0%
	% gen (sex)	100.0%	100.0%	100.0%
	% din Total	53.3%	46.7%	100.0%

Item di3

Di3 * genul copiilor (sex) (Cros-tabulare)

			gen		Total
			băieți	fete	
Di3	1	Număr	8	3	11
		% DI3	72.7%	27.3%	100.0%
		% gen	5.5%	2.4%	4.0%
		% din Total	2.9%	1.1%	4.0%
	2	Număr	137	124	261
		% DI3	52.5%	47.5%	100.0%
		% gen	94.5%	97.6%	96.0%
		% din Total	50.4%	45.6%	96.0%
Total		Număr	145	127	272
		% DI3	53.3%	46.7%	100.0%
		% gen	100.0%	100.0	100.0%
		% din Total	53.3%	46.7%	100.0%

Item di4

ap.Tv * genul copiilor (sex) (Cros-tabulare)

			gen		Total
			băieți	fete	
ap.T	1 Tv	Număr	30	26	56
		% ap.Tv	53.6%	46.4%	100.0%
		% gen	20.7%	20.5%	20.6%
		% din Total	11.0%	9.6%	20.6%
	2Tv	Număr	52	53	105
		% ap.Tv	49.5%	50.5%	100.0%
		% gen	35.9%	41.7%	38.6%
		% din Total	19.1%	19.5%	38.6%
	mai mult de 2Tv	Număr	63	48	111
		% ap.Tv	56.8%	43.2%	100.0%
		% gen	43.4%	37.8%	40.8%
		% din Total	23.2%	17.6%	40.8%
Total		Număr	145	127	272
		% ap.Tv	53.3%	46.7%	100.0%
		% gen	100.0%	100.0%	100.0%
		% din Total	53.3%	46.7%	100.0%

Item di5

tip emisiune Tv * genul copiilor (sex)

			gen		Total
			băieți	fete	
tip emis T	desene animate	Număr	31	47	78
		% tip emis Tv	39.7%	60.3%	100.0%
		% gen	21.4%	37.0%	28.7%
		% din Total	11.4%	17.3%	28.7%
	filme	Număr	27	24	51
		% tip emis Tv	52.9%	47.1%	100.0%
		% gen	18.6%	18.9%	18.8%
		% din Total	9.9%	8.8%	18.8%
	documentare	Număr	50	24	74
		% tip emis Tv	67.6%	32.4%	100.0%
		% gen	34.5%	18.9%	27.2%
		% din Total	18.4%	8.8%	27.2%
show,	Număr	5	11	16	
	% tip emis Tv	31.3%	68.8%	100.0%	
	% gen	3.4%	8.7%	5.9%	
	% din Total	1.8%	4.0%	5.9%	
concursuri	Număr	19	15	34	
	% tip emis Tv	55.9%	44.1%	100.0%	
	% gender	13.1%	11.8%	12.5%	
	% din Total	7.0%	5.5%	12.5%	
publicitate	Număr	1	2	3	
	% tip emis Tv	33.3%	66.7%	100.0%	
	% gender	.7%	1.6%	1.1%	
	% din Total	.4%	.7%	1.1%	
știri	Număr	12	4	16	
	% tip emis Tv	75.0%	25.0%	100.0%	
	% gen	8.3%	3.1%	5.9%	
	% din Total	4.4%	1.5%	5.9%	
Total	Număr	145	127	272	
	% tip emis Tv	53.3%	46.7%	100.0%	
	% gender	100.0%	100.0%	100.0%	
	% din Total	53.3%	46.7%	100.0%	

Item di6

DI6 * gen (sex) (Cros-tabulare)

			gender		Total
			boys	girls	
DI6	0	Numär	7		7
		% DI6	100.0%		100.0%
		% gen (sex)	4.8%		2.6%
		% din Total	2.6%		2.6%
	1	Numär	31	19	50
		% DI6	62.0	38.0%	100.0%
		% gen (sex)	21.4	15.0%	18.4%
		% din Total	11.4	7.0%	18.4%
	2	Numär	25	32	57
		% DI6	43.9	56.1%	100.0%
		% gen (sex)	17.2	25.2%	21.0%
	% din Total	9.2%	11.8%	21.0%	
3	Numär	34	28	62	
	% DI6	54.8	45.2%	100.0%	
	% gen (sex)	23.4	22.0%	22.8%	
	% din Total	12.5	10.3%	22.8%	
4	Numär	21	18	39	
	% DI6	53.8	46.2%	100.0%	
	% gen (sex)	14.5	14.2%	14.3%	
	% din Total	7.7%	6.6%	14.3%	
5	Numär	10	11	21	
	% DI6	47.6	52.4%	100.0%	
	% gen (sex)	6.9%	8.7%	7.7%	
	% din Total	3.7%	4.0%	7.7%	
6	Numär	6	10	16	
	% DI6	37.5	62.5%	100.0%	
	% gen (sex)	4.1%	7.9%	5.9%	
	% din Total	2.2%	3.7%	5.9%	
7	Numär	5	4	9	
	% DI6	55.6	44.4%	100.0%	
	% gen (sex)	3.4%	3.1%	3.3%	
	% din Total	1.8%	1.5%	3.3%	
8	Numär	3	1	4	
	% DI6	75.0	25.0%	100.0%	
	% gen (sex)	2.1%	.8%	1.5%	
	% din Total	1.1%	.4%	1.5%	
9	Numär	3	2	5	
	% DI6	60.0%	40.0%	100.0%	
	% gen (sex)	2.1%	1.6	1.8%	
	% din Total	1.1%	.7%	1.8%	
10	Numär		2	2	
	% DI6		100.0%	100.0%	
	% gen (sex)		1.6	.7%	
	% din Total		.7%	.7%	
Total	Numär	145	127	272	
	% DI6	53.3%	46.7%	100.0%	
	% gen (sex)	100.0	100.0%	100.0%	
	% din Total	53.3%	46.7%	100.0%	

Item di7

DI7 * gen (sex) (Cros-tabulare)

			gender		Total
			boys	girls	
DI7	0	Număr	5		5
		% DI7	100.0%		100.0%
		% gen (sex)	3.4%		1.8%
		% din Total	1.8%		1.8%
1	1	Număr	1	1	2
		% DI7	56.5%	43.5	100.0%
		% gen (sex)	9.0%	7.9%	8.5%
		% din Total	4.8%	3.7%	8.5%
2	2	Număr	2	1	3
		% DI7	58.8%	41.2	100.0%
		% gen (sex)	13.8%	11.0	12.5%
		% din Total	7.4%	5.1%	12.5%
3	3	Număr	2	2	4
		% DI7	53.1%	46.9	100.0%
		% gen (sex)	17.9%	18.1	18.0%
		% din Total	9.6%	8.5%	18.0%
4	4	Număr	2	1	4
		% DI7	55.0%	45.0	100.0%
		% gen (sex)	15.2%	14.2	14.7%
		% din Total	8.1%	6.6%	14.7%
5	5	Număr	1	1	3
		% DI7	42.4%	57.6	100.0%
		% gen (sex)	9.7%	15.0	12.1%
		% din Total	5.1%	7.0%	12.1%
6	6	Număr	1	1	2
		% DI7	57.7%	42.3	100.0%
		% gen (sex)	10.3%	8.7%	9.6%
		% din Total	5.5%	4.0%	9.6%
7	7	Număr	7	1	1
		% DI7	41.2%	58.8	100.0%
		% gen (sex)	4.8%	7.9%	6.3%
		% din Total	2.6%	3.7%	6.3%
8	8	Număr	8	7	1
		% DI7	53.3%	46.7	100.0%
		% gen (sex)	5.5%	5.5%	5.5%
		% din Total	2.9%	2.6%	5.5%
9	9	Număr	8	7	1
		% DI7	53.3%	46.7%	100.0%
		% gen (sex)	5.5%	5.5%	5.5%
		% din Total	2.9%	2.6%	5.5%
1	1	Număr	4	5	9
		% DI7	44.4%	55.6%	100.0%
		% gen (sex)	2.8%	3.9%	3.3%
		% din Total	1.5%	1.8%	3.3%
1	1	Număr	3	1	4
		% DI7	75.0%	25.0%	100.0%
		% gen (sex)	2.1%	.8%	1.5%
		% din Total	1.1%	.4%	1.5%
1	1	Număr		2	2
		% DI7		100.0%	100.0%
		% gen (sex)		1.6%	.7%
		% din Total		.7%	.7%
Total	Total	Număr	145	127	272
		% DI7	53.3%	46.7%	100.0%
		% gen (sex)	100.0%	100.0%	100.0%
		% din Total	53.3%	46.7%	100.0%

Timp general pe zi – Statistica

Statistica

Timp general pe zi

N	Valid	272
	Lipsă	0
Mediu		3.8934
Median		3.5000
Frecv.		3.00
Deviatie std.		2.1247
Asimetrie		.713
Eroare std. de asimetrie		.148
Ascendentă		.186
Eroare std. de ascendentă		.294

Timp general pe zi în funcție de genul copiilor – Statistica

		Maxim	Mediu	Minim	Frecv.	Număr
Gen	Fete	10.0	4.10	1.00	3.50	127
	Băieți	10.0	3.71	.00	3.50	145
Clasa		10.0	3.89	.00	3.50	272

Timp general pe zi în funcție de anul școlar – Statistica

		Maxim	Mediu	Minim	Frecv.	Număr
Nivel	Gimnazial	10.0	3.7	.00	3.0	122
	Primar	10.0	4.0	.00	3.0	150
Clasa		10.0	3.8	.00	3.0	272

Nivelul de agresivitate aprobată – Statistica

Statistics

TAA

N	Valid	272
	Missing	0
Mean		1.5824
Mode		1.00
Minimum		1.00
Maximum		3.30

Nivelul de agresivitate aprobată în funcție de genul copiilor – Statistica

			Maxim	Mediu	Minim	Frecv.
gen	fete	TA	3.30	1.55	1.00	1.50
	băieți	TA	3.10	1.61	1.00	1.00

Nivelul Agresivității aprobate pe nivel de studiu – Statistica

		Maxim	Mediu	Minim	Frecv.	Număr
Nivel	Gimnazial	3.10	1.69	1.00	1.50	122
	Primar	3.30	1.49	1.00	1.00	150
	Total	3.30	1.58	1.00	1.00	272

Nivelul Agresivității aprobate în funcție de anul nașterii– Statistica

	Maxim	Mediu	Minim	Frecv.	Număr
1995	2.30	2.30	2.30	2.30	1
1996	2.35	2.35	2.35	2.35	1
1997	2.90	2.07	1.30	1.30	5
2000	1.75	1.39	1.15	1.25	7
1999	2.15	1.64	1.00	1.50	13
2002	2.65	1.56	1.00	1.05	19
1998	3.10	1.67	1.00	1.35	103
2001	3.30	1.48	1.00	1.00	123
Total	3.30	1.58	1.00	1.00	272

Nivelul agresivității totale aprobate (TAA) - Statistica

Statistica

TAA		
N	Valid	272
	Lipsa	0
Mediu		1.5824
Median		1.5250
Frecv.		1.00
Deviatie std.		.4141
Asimetrie		.880
Eroare std. de asimetrie		.148
Ascendentă		1.125
Eroare std. de ascendentă		.294

ANEXA D

ANALIZA DATELOR

VERIFICAREA IPOTEZEI

Correlaciones

Notas		
Resultados creados		15-NOV-2016 09:15:41
Comentarios		
	Conjunto de datos activo	Conjunto_de_datos1
	Filtro	<ninguno>
	Peso	<ninguno>
Entrada	Dividir archivo	<ninguno>
	Núm. de filas del archivo de trabajo	272
	Definición de valores perdidos	Los valores perdidos definidos por el usuario serán tratados como perdidos.
Manipulación de los valores perdidos	Casos utilizados	Los estadísticos para cada par de variables se basan en todos los casos que tengan datos válidos para dicho par.
		CORRELATIONS
		/VARIABLES=saar saga scnpa
Sintaxis		ore_per_sept
		/PRINT=TWOTAIL NOSIG
		/MISSING=PAIRWISE.
Recursos	Tiempo de procesador	00:00:00.02
	Tiempo transcurrido	00:00:00.02

[Conjunto_de_datos1]

Correlaciones

		saar	saga	scnpa	ore_per_sept
saar	Correlación de Pearson	1	.493**	.937**	.040
	Sig. (bilateral)		.000	.000	.512
	N	272	272	272	272
saga	Correlación de Pearson	.493**	1	.766**	.049
	Sig. (bilateral)	.000		.000	.419
	N	272	272	272	272
scnpa	Correlación de Pearson	.937**	.766**	1	.049
	Sig. (bilateral)	.000	.000		.418
	N	272	272	272	272
ore_per_sept	Correlación de Pearson	.040	.049	.049	1
	Sig. (bilateral)	.512	.419	.418	
	N	272	272	272	272

** . La correlación es significativa al nivel 0,01 (bilateral).

ANEXA E

ALTE ANALIZE ȘI REZULTATE

NIVELUL DE AGRESIVITATE APROBATĂ ÎN
RAPORT CU NIVELUL DE STUDII

Prueba T

stadísticos de grupo

	Level	N	Media	Desviación típ.	Error típ. de la media
ore_per	Primary	150	25.87	15.071	1.231
_sept	Secondary	122	24.52	13.066	1.183
saar	Primary	150	19.29	6.037	.493
	Secondary	122	22.89	5.651	.512
saga	Primary	150	10.53	3.164	.258
	Secondary	122	10.94	3.517	.318
scnpa	Primary	150	29.83	8.001	.653
	Secondary	122	33.83	8.124	.735

Prueba de muestras independientes

		Prueba de Levene para la igualdad de varianzas		Prueba T para la igualdad de medias						
		F	Sig.	T	gl	Sig. (bilateral)	Diferencia de medias	Error típ. de la diferencia	95% Intervalo de confianza para la diferencia	
									Inferior	Superior
ore_per_s ept	Se han asumido varianzas iguales	1.968	.162	.783	270	.434	1.357	1.732	-2.053	4.767
	No se han asumido varianzas iguales			.795	268.876	.427	1.357	1.707	-2.004	4.718
saar	Se han asumido varianzas iguales	.556	.456	-5.021	270	.000	-3.592	.715	-5.000	-2.184
	No se han asumido varianzas iguales			-5.056	264.688	.000	-3.592	.710	-4.991	-2.193
saga	Se han asumido varianzas iguales	.842	.360	-1.009	270	.314	-.409	.406	-1.208	.389
	No se han asumido varianzas iguales			-.998	246.114	.319	-.409	.410	-1.217	.398
scnpa	Se han asumido varianzas iguales	.018	.892	-4.074	270	.000	-4.001	.982	-5.935	-2.067
	No se han asumido varianzas iguales			-4.067	257.228	.000	-4.001	.984	-5.938	-2.064

NIVELUL DE AGRESIVITATE APROBATĂ
ÎN RAPORT CU VÂRSTA

Correlaciones

		Saar	saga	scnpa	ore_per_sept	age
saar	Correlación de Pearson	1	.493**	.937**	.040	.295**
	Sig. (bilateral)		.000	.000	.512	.000
	N	272	272	272	272	272
saga	Correlación de Pearson	.493**	1	.766**	.049	.104
	Sig. (bilateral)	.000		.000	.419	.087
	N	272	272	272	272	272
scnpa	Correlación de Pearson	.937**	.766**	1	.049	.260**
	Sig. (bilateral)	.000	.000		.418	.000
	N	272	272	272	272	272
ore_per _sept	Correlación de Pearson	.040	.049	.049	1	-.049
	Sig. (bilateral)	.512	.419	.418		.423
	N	272	272	272	272	272
age	Correlación de Pearson	.295**	.104	.260**	-.049	1
	Sig. (bilateral)	.000	.087	.000	.423	
	N	272	272	272	272	272

** . La correlación es significativa al nivel 0,01 (bilateral).

NIVELUL DE AGRESIVITATE APROBATĂ
ÎN RAPORT CU SEXUL

Prueba T

Estadísticos de grupo

	gender	N	Media	Desviación típ.	Error típ. de la media
ore_per_sept	baiat	145	24.13	14.332	1.190
	fata	127	26.56	13.986	1.241
saar	baiat	145	21.17	5.891	.489
	fata	127	20.60	6.390	.567
saga	baiat	145	11.01	3.582	.297
	fata	127	10.38	2.987	.265
scnpa	baiat	145	32.19	8.325	.691
	fata	127	30.98	8.224	.730

Prueba de muestras independientes

		Prueba de Levene para la igualdad de varianzas		Prueba T para la igualdad de medias						
		F	Sig.	t	gl	Sig. (bilateral)	Diferencia de medias	Error típ. de la diferencia	95% Intervalo de confianza para la diferencia	
									Inferior	Superior
ore_pe r_sept	Se han asumido varianzas iguales	.211	.646	-1.410	270	.160	-2.428	1.722	-5.819	.963
	No se han asumido varianzas iguales			-1.412	266.849	.159	-2.428	1.720	-5.814	.958
saar	Se han asumido varianzas iguales	.590	.443	.771	270	.442	.574	.745	-.892	2.040
	No se han asumido varianzas iguales			.766	258.209	.444	.574	.749	-.901	2.049
saga	Se han asumido varianzas iguales	7.357	.007	1.577	270	.116	.636	.403	-.158	1.430
	No se han asumido varianzas iguales			1.596	269.365	.112	.636	.398	-.149	1.420
scnpa	Se han asumido varianzas iguales	.079	.779	1.203	270	.230	1.210	1.006	-.771	3.191
	No se han asumido varianzas iguales			1.203	266.103	.230	1.210	1.005	-.769	3.189

REFERINȚE

- Anderson, C. A., Berkowitz, L., Donnerstein, E., Huesmann, L. R., Johnson, J. D., Linz, D., . . . Wartella, E. (2003). The influence of media violence on youth. *Psychological Science in the Public Interest*, 4(3), 81-110. doi:10.1111/j.1529-1006.2003.pspi_1433.x
- Anderson, C. A. și Buchman, B. J. (2002). Human aggression. *Annual Review of Psychology* 53, 27-51. doi:10.1146/annurev.psych.53.100901.135231
- Anderson, C. A., Shibuya, A., Ihori, N., Swing, E. L., Bushman, B. J., Sakamoto, A., . . . Saleem, M. (2010). Violent video games effect on aggrssion, empathy, and prosocial behaviour in eastern and western countries: A meta-analytic review. *Psychological Bulletin*, 136(2), 151-173. doi:10.1037/a0018251
- Andison, F. S. (1977). TV violence and viewer aggression: A cumulation of study results. *Public Opinion Quarterly*, 41(3), 314-331. doi:10.1086/268390
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Bandura, A. (1999). Moral disengagement in the perpetration of inhumanities. *Personality & Social Psychology Review*, 3, 193-209. doi:10.1207/s15327957pspr0303_3
- Berkowitz, L. (1984). Some effects of thoughts on anti- and prosocial influences of media events: A cognitive-neoassociationistic analysis. *Psychological Bulletin*, 95(3), 410-427. doi:10.1037/0033-2909.95.3.410
- Björkqvist, K. (1985). *Violent films, anxiety, and aggression*. Helsinki: Finnish Society of Sciences and Letters.
- Björkqvist, K., Lagerspetz, K. M. și Kauklainen, A. (1992). Do girls manipulate and boys fight? Developmental trends in regard to direct and indirect aggression. *Aggressive Behavior*, 18(2), 117-127. doi:10.1002/1098-2337(1992)18:2<117::AID-AB2480180205>3.0.CO;2-3
- Boulton, M. J. și Underwood, K. (1992) Bully/victim problems among middle school children. *British Journal of Educational Psychology*, 62(1), 73–87. doi:10.1111/j.2044-8279.1992.tb01000.x
- Brutsaert, H. (2004). Gender organization of schooling and television viewing among early adolescents: A test of two alternative hypotheses. *Educational Studies*, 30(4), 471-483. doi:10.1080/0305569042000310372

- Bushman, B. J. și Anderson, C. A. (2001). Media violence and the American public: Scientific facts versus media misinformation. *American Psychologist*, 56(7), 477-489. doi:10.1037/0003-066X.56.6-7.477
- Bushman, B. J. și Huesmann, L. R. (2001). Effects of televised violence on aggression. In D. Singer & J. Singer (Eds.), *Handbook of children and the media* (pp. 223–254). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Cantor, J. (1998). Children's attraction to violent television programming. In J. H. Goldstein (Ed.), *Why we watch: The attractions of violent entertainment* (pp. 88–115). New York: Oxford University Press.
- Comstock, G. și Scharrer, E. (2003). Meta-analyzing the controversy over television violence and aggression. In D. A. Gentile (Ed.), *Media violence and children* (pp. 205-226). Westport, CT: Praeger Publishers.
- Coyne, S. M., Linder, J. R., Nelson, D. A. și Gentile, D. A. (2012). “Frenemies, fraitors, and mean-em-altors”: Priming effects of viewing physical and relational aggression in the media on women. *Aggressive Behavior* 38(2), 141-149. doi:10.1002/ab.21410
- Crick, N. R. și Grotpeter, J. K. (1995). Relational aggression, gender, and social-psychological adjustment. *Child Development*, 66(3), 710-722. doi:10.1111/j.1467-8624.1995.tb00900.x
- Eggermont, S. (2006). Developmental changes in adolescents' television viewing habits: Longitudinal trajectories in a three-wave panel study. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 50(4), 742–761. doi:10.1207/s15506878jobem5004_10
- Geen, R. G. și Thomas, S. L. (1986). The immediate effects of media violence on behavior. *Journal of Social Issues*, 42(3), 7–27. doi:10.1111/j.1540-4560.1986.tb00240.x
- Gentile, D. A., Coyne, S. C. Walsh, D. A. (2011). Media violence, physical aggression, and relational aggression in school age children: A short-term longitudinal study. *Aggressive Behavior*, 37(2), 193–206. doi:10.1002/ab.20380z
- Gentile, D. A., Oberg, C., Sherwood, N. E., Story M., Walsh D. A. și Hogan, M. (2004). Well-child visits in the video age: Pediatricians and the American Academy of Pediatrics' guidelines for children's media use. *Pediatrics*, 114(5), 1235-1241. doi:10.1542/peds.2003-1121-L
- Guerra, N., Huesmann, L. R., Tolan, P. H., Van Acker, R. și Eron, L. D. (1995). Stressful events and individual beliefs as correlates of economic disadvantage and aggression among urban children. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 63(4), 518-528. doi:10.1037/0022-006X.63.4.518

- Hayes, M. T. și Petrie, G. P. (2006). "We're from the generation that was raised on television": A qualitative exploration of media imagery in elementary preservice teachers' video production. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 19(4), 499–517. doi:10.1080/0951839-0600773304
- Himmelweit, H. T., Oppenheim, A. N. și Vince, P. (1958). *Television and the child: An empirical study of the effects of television on the young*. London: Oxford University Press.
- Hofferth, S. și Jankuniene, Z. (2000). *Children's after-school activities*. Paper presented at the biennial meeting of the Society for Research on Adolescence, Chicago, IL, USA.
- Huesmann, L. R. (1988). An information processing model for the development of aggression. *Aggressive Behavior*, 14, 13–24.
- Huesmann, L. R. (1998). The role of social information processing and cognitive schema in the acquisition and maintenance of habitual aggressive behavior. În R. G. Geen și E. Donnerstein (Eds.), *Human aggression: Theories, research, and implications for social policy* (pp. 73-109). New York: Academic Press.
- Huesmann, L. R. și Guerra, N. G. (1997). Children's normative beliefs about aggression and aggressive behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 72, 408-419. doi:10.1037/0022-3514.72.2.408
- Huesmann, L. R., Guerra, N. G., Zelli, A. și Miller, L. (1992). Differing normative beliefs about aggression for boys and girls. In K. Bjorkqvist și P. Niemela (Eds.), *Of mice and women: Aspects of female aggression* (pp. 77-86). San Diego, CA: Academic Press.
- Josephson, W. L. (1987). Television violence and children's aggression: Testing the priming, social script, and disinhibition predictions. *Journal of Personality and Social Psychology*, 53, 882–890.
- Krosnick, J. A., Anand, S. N. și Hartl, S. P. (2003). Psychosocial predictors of heavy television viewing among preadolescents and adolescents. *Basic and Applied Social Psychology*, 25(2), 87-110. doi:10.1207/515324834BASP2502_1
- Kress, G. și Vanleeuwen, T. (1996). *Reading images: The grammar of visual design*. London: Routledge.
- Lee, D. și LaRose, R. (2007). A socio-cognitive model of video game usage. *Journal of Broadcasting and Electronic Media*, 51(4), 632-650. doi:10.1080/08838150701626511
- Murray, J. P. (2008). Media violence: The effects are both real and strong. *American Behavioral Scientist*, 51, 1212-1230. doi:10.1177/0002764207312018//

- Paik, H. și Comstock, G. (1994). The effects of television violence on antisocial behavior: A meta-analysis. *Communication Research*, 21, 516–546. doi:10.1177/009365094021004004
- Posner, J. K. și Vandell, D. L. (1999). After school activities and the development of low-income children: A longitudinal study. *Developmental Psychology*, 35, 868-879. doi:10.1037/0012-1649.35.3.868
- Ramirez, J.M., Lagerspetz, K. M. J., Fraczek, A., Fujihara, T., Theron, W. H., Musazadeh, Z. și Andreu, J. M. (2001). Moral approval of aggressive acts by urban students: A cross national study on four continents. In J. M. Ramirez and D. S. Richardson (Eds), *Cross-cultural approaches to research on aggression and reconciliation* (pp. 61-71). Hauppauge, NY: Nova Science.
- Riddle, K., Eyal, K., Mahood, C. și Potter, W. J. (2006). Judging the degree of violence in media portrayals: A cross-genre comparison. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 50(2), 270-286. doi:10.1207/s15506878jobem5002_6
- Steinfeld, J. (1972). *Statement in hearings before Subcommittee Communications of Committee on Commerce* (U.S. Senate, Serial No. 92-52, pp. 25–27). Washington, DC: U.S. Government Printing Office.
- Tremblay, R. E. (2000). The development of aggressive behavior during childhood: What have we learned in the past century? *International Journal of Behavioral Development*, 24, 129–141. doi:10.1080/016502500383232
- Wood, W., Wong, F. și Chachere, J. (1991). Effects of media violence on viewers' aggression in unconstrained social interaction. *Psychological Bulletin*, 109(3), 371-383. doi:10.1037/0033-2909.109.3.371
- White, E. (2010). *Calea Către Hristos*. București: Viață și Sănătate.
- Young, J. R. (2002). Homework? What homework? *Chronicle of Higher Education*, 6, 35-37.